

η νταλικά

περιοδική έκδοση

λεσβιακή ομάδα αθήνας

διαδρομή 1η

ιούνιος 2009

της λεσβιακής πράξης, της λεσβιακής χειρονομίας, της λεσβιακής σκέψης
στον λεσβιακό και υπόλοιπο χώρο η αβάν γκάρντ του λεσβιακού λόγου

περιεχόμενα

Ψήγματα ιστορίας
Τα εργαλεία μας
Λεσβίες της Αθήνας
Λεσβίες της Ελλάδας
Λεσβίες και κουίαρ χωρίς σύνορα
Κόμικ στριπ
Λεσβιακό σώμα
Η σελίδα της ποίησης
Αναρωτήσεις
Λεσβίες μαμάδες
Θέατρο
Για ένα υγιές και ευτυχημένο αιδούο
Λεσβιακά παιχνίδια
Λεσβιακή μόδα
Λεσβιβιογραφία
Lesbian erotica
Αλληλογραφία
Αρχείο
Συνταγές

χαιρετισμός

Εμείς, οι γυναίκες της Λεσβιακής Ομάδας Αθήνας πήραμε μία βαθιά ανάσα και αποφασίσαμε να καλύψουμε δυναμικά το αδυσώπητο και ανελέητο κενό σε λεσβιακό έντυπο υλικό, η έλλειψη του οποίου μας πνίγει ασφυκτικά. Μετά την ηρωική Λάβρυ στη δεκαετία του '80, την πρωτοποριακή Μαντάμ Γκου στη δεκαετία του '90, επιχειρούμε σήμερα, στην εκπονή της δεκαετίας του 2000, την πρώτη διαδρομή της Νταλίκας, μία περιοδική έκδοση της Λεσβιακής Ομάδας Αθήνας, ένα ακόμα όχημα για να βγει προς τα έξω η φωνή μας.

Λεσβίες υπάρχουν, υπήρχαν και θα υπάρχουν σε όλες τις πόλεις, χωριά, καφέ, σχολεία, ακρογιάλια, μπαρ, πεδιάδες, στη βουλή απέναντι, στα βράχια, σε συμβούλια επιχειρήσεων, στα νησιά, σε φάμπρικες, σ' αγροτικούς συνεταιρισμούς, σε φροντιστήρια, στις κουζίνες, στα ταξί, σε κάθε σπιθαμή της επιφάνειας της γης και σε κάθε έκφανση της ανθρώπινης δραστηριότητας. Στόχος μας, σκοπός μας, όραμά μας, ν' αναπνεύσει η λεσβιακή επιθυμία μας ελεύθερα και απρόσκοπτα, να εκφρασθεί ο λεσβιακός λόγος, πολιτικός, ερωτικός, καλλιτεχνικός, χιουμοριστικός, δραματικός και να δείξει σε όλες τις λεσβίες που ζούνε στη χώρα ότι η ορατότητά μας παλεύεται, συμβαίνει και απλώνεται με γοργούς ρυθμούς.

Ψήγματα ιστορίας

Ακολουθεί ένα από τα πρώτα κείμενα της Λεσβιακής Ομάδας Αθήνας. Στις επόμενες διαδρομές θα ασχοληθούμε και με τις άλλες λεσβιακές ομάδες που υπήρξαν στην Ελλάδα.

Τον Οκτώβριο του 2000 στο Athens Pride που διοργάνωσε η Ελληνική Ομοφυλοφιλική Κοινότητα (ΕΟΚ), κατά την διάρκεια μιας συζήτησης για τις ελληνίδες λεσβίες στον 21ο αιώνα, έγινε ορατή η ανάγκη δημιουργίας μιας λεσβιακής ομάδας. Έτσι λοιπόν το Νοέμβριο του ίδιου χρόνου έγινε η πρώτη συνάντηση στο Φεμινιστικό Κέντρο στην οδό Ερεσού, στα Εξάρχεια. Σήμερα η ομάδα έχει ένα χρόνο ζωής και για μας είναι ένας χρόνος χαράς και προσπάθειας να αφουγκραστούμε τις ίδιες μας τις ανάγκες, να ψηλαφίσουμε την ταυτότητά μας και τελικά να αναγνωρίσουμε τους εαυτούς μας και να γίνουμε επιτέλους ορατές.

Στις εβδομαδιαίες συναντήσεις μας κάθε Τρίτη προσπαθήσαμε να κατανοήσουμε αλλά και να προσεγγίσουμε μέσα από την διαφορετικότητά μας τα σημεία που μας οδηγούν σ' ένα κοινό δρόμο. Θέματα, όπως οι σχέσεις μας με την οικογένεια, με τον εαυτό μας, με τη σεξουαλικότητά μας, η ομοφοβία, η δική μας και των άλλων, η σχέση μας με τον φεμινισμό και την πολιτική, μας απασχόλησαν όλον αυτόν το χρόνο. Παράλληλα η ομάδα δοκίμασε τον εαυτό της μέσα από μια σειρά πολιτικών και πολιτιστικών εκφράσεων. Παρουσίασε λεσβιακές ταινίες, αφιέρωσε βραδιές στη λεσβιακή δημιουργία, μουσική και ποιητική, οργάνωσε πάρτι. Συμμετείχαμε στο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ σε μια προσπάθεια να παλέψουμε τον κοινωνικό ρατσισμό και να έρθουμε σ' επαφή με ομάδες και ανθρώπους που οραματίζονται ένα κόσμο χωρίς διακρίσεις. Σ' αυτό το πλαίσιο άτομα της ομάδας πήραν μέρος στη διαδήλωση κατά της παγκοσμιοποίησης στη Γένοβα.

Ξεκινώντας αυτόν το δεύτερο χρόνο, με απεριόριστη διάθεση και ιδέες, περιμένουμε κι άλλες λεσβίες να συμμετέχουν σ' αυτή την προσπάθεια, έχοντας την πεποίθηση ότι μπορούμε ν' αλλάξουμε τις ζωές μας, αρκεί να πιστέψουμε στη συλλογική μας δύναμη.

Λεσβιακή Ομάδα Αθήνας
Φθινόπωρο 2001

τα εργαλεία μας

Τι κάνουμε και πως το κάνουμε

Βρισκόμαστε μία φορά την εβδομάδα, Τρίτες. Μιλάμε σε κύκλο. Δεν διακόπτουμε όσο κι αν σκάμε ή βράζουμε ή βαριόμαστε ή συμφωνούμε ή χαιρόμαστε. Ο χρόνος της κάθε γυναίκας είναι ιερός και γίνεται δικός μας. Έχουμε τσουγκρίσματα, έχουμε κοντραρίσματα, έχουμε συμπάθειες, αντιπάθειες και πάθη. Έχουμε γυναίκες με πολύ δυνατή φωνή, με μέτρια φωνή, με αδύναμη φωνή, κάποιες χωρίς καθόλου φωνή. Μας διέπει η βασική αρχή ότι όλες οι φωνές και μη φωνές έχουν το ίδιο βάρος στον κύκλο, όσο δύσκολο κι αν είναι αυτό. Αν δεν ακούσουμε εμείς, εμείς πώς θ' ακουστόμε; Αν δεν δώσουμε χώρο εμείς, εμάς ποιος θα μας δώσει χώρο;

Έχουμε και μία λίστα. Πότε λειτουργεί, πότε πάει για βρούβες. Πότε παίρνει αποφάσεις και πότε κάνει την Κινέζα. Αλλά υπάρχει και καταγράφι διαθέσεις, προτάσεις, ιδέες, οργανωτικά, σκέψεις, κείμενα, χαζομαρίτσες, την επικοινωνία μας.

Έχουμε και ιστοχώρο. Μπείτε και δείτε: www.loa.gr

Κάνουμε μία φορά το χρόνο τις περίφημες προβολές της ΛΟΑ σε χώρους εναλλακτικούς και ανέκα-

θεν φιλικούς σ' εμάς, που μας προσφέρονται από καρδιά και ιδεολογία, όπου προσφέρουμε κι εμείς στο κοινό της Αθήνας λεσβιακό κινηματογράφο από καρδιά και ιδεολογία, υποτιτλισμένο από τη συλλογική μας προσπάθεια.

Τα πάρτι μας είναι πασίγνωστα. Δύο φορές το χρόνο μαζεύουμε τις λεσβίες της Αθήνας στο κέντρο ή στα Εξάρχεια και γίνεται της Ερεσού.

Λαμβάνουμε μέρος σε όλες τις δράσεις ενάντια σε ό,τι θίγει τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, την κοινωνική δικαιοσύνη.

Συμμετέχουμε στο αντιρατσιστικό φεστιβάλ.

Στηρίζουμε το πράιנט από την πρώτη στιγμή.

Και άλλα πολλά που θα βγαίνουν σιγά σιγά στα επόμενα τεύχη.

Ομάδες

Για να μανατζάρουμε καλύτερα τον οργανισμό μας, έπρεπε να χωριστούμε σε ομάδες. Είμαστε πολλές κι η καθημιά με τα ενδιαφέροντά της. Οπότε ομαδοποιηθήκαμε και αφιερώσαμε την τελευταία Τρίτη του μήνα για τις ομάδες μας. Αυτές είναι:

Ομάδα δομών υποστήριξης

Ομάδα προβολών

Ομάδα αρχείου

Ομάδα σάιτ

Ομάδα βιβλίου

Ομάδα πάρτι

Θεατρική ομάδα

Ομάδα αθλητισμού

Ομάδα γραφιστικών

Ομάδα φωτογραφίας

Οκ, πολλές δεν έχουν πάρει μπρος ακόμα. Αυτές που έχουν, πάνε καλά.

Λεσβίες της Αθήνας

ΣυγγενοΛΟΑ

Είναι παρέα;

Είναι σημείο αναφοράς;

Είναι μια ωραία ατμόσφαιρα;

Είναι όλες για μία, μία για όλες;

Βάφουν, στολίζουν, νοικοκυρεύουν;

Δέχονται κάθε Τρίτη βράδυ, Ερεσού 12;

Δεν ακούνε το κουδούνι;

Είναι σινεφίλ – βιβλιοφίλ;

Έχουν τέλειο προφίλ;

Είναι συζητήσιμες;

Έχουν κάπως χαλαρή σχέση με το χρόνο;

Τετάρτη πρωί ξυπνάνε δύσκολα;

Είναι μηχανόβιες και ποδηλάτισσες;

Συνδυάζουν ανεξαιρέτως το πράσινο με το φούξια;

Κάνουν ό,τι τους καπνίσει;

Τριγυρνάνε με αεροπλάνα και βαπόρια

και με τις φίλες τις παλιές;

Έχουν φίλους που το λέει η καρδιά τους;

Βγάζουν τα τραπεζάκια έξω,

σε κάθε αντιρατσιστικό;

Τις γράφουν οι εφημερίδες;

Έχουν τα μάτια τους ανοιχτά βράδυ πρωί,

γιατί μπροστά τους απλώνεται ένα ομοφοβικό δίχτυ;

Κάτι αλήθεια μυστικό συμβαίνει στα πάρτι τους

και αυτές χορεύουν, χορεύουν, χορεύουν...

Λεσβιακή Ομάδα Αθήνας

Δεκέμβριος 2005

λεσβίες της Ελλάδας

Ε ρ ε σ ό ς

Lesbicus eressius hereticus*

Είναι όλες πάνω από τριάντα χρονών.

Έχουν κάνει, στο παρελθόν, παρατεταμένες και κατά συρροή διακοπές στην Ερεσό.

Είναι Ελληνίδες, Αγγλίδες, Ιταλίδες,

Γερμανίδες, Ολλανδέζες, Αυστριακές,

Βελγίδες, Νεοζηλανδέζες.

Κάποια στιγμή κουράστηκαν, βαρέθηκαν, μπούχτισαν και επαναστάτησαν ενάντια στο αδυσώπητο, χωρίς νόημα και συχνά ισοπεδωτικό μαγανοπήγαδο των προηγμένων δυτικών κοινωνιών τους.

Ένωσαν την ανάγκη να ανήκουν κάπου όπου το συναίσθημα επιτρέπεται και η ανθρώπινη επικοινωνία δεν είναι φιλτραρισμένη από τις επιταγές του «πολιτισμού».

Είπαν, λοιπόν, να πάρουν δραστικά μέτρα και... μετακόμισαν.

Απελευθερώθηκαν, χαώθηκαν, βούτηξαν, πιάσανε άβυσσο, κεντράρισαν, αναδύθηκαν, γραπώθηκαν και μετουσιώθηκαν.

Είναι...μεταλλαγμένες.

Αγόρασαν σπίτια, κτήματα, επιχειρήσεις. Νοικιάζουν. Σε κάθε περίπτωση χτίζουν και αναπαλαιώνουν.

Είναι επιχειρηματίες, σερβιτόρες, αγρότισσες, δημοσιογράφοι, μεταφράστριες, ξυλουργοί, δασκάλες, καθηγήτριες, μαγείρισσες, ζωγράφοι, φωτογράφοι, γλύπτριες, σοφερίνες, νοσοκόμες και θεραπεύτριες. Πολλές έχουν παραπάνω από μία ιδιότητα, αλλά ασκούν όποια από αυτές θέλουν, μόνο όποτε θέλουν.

Είναι καπνίστριες, πότισσες, χορευτριες. Είναι μανιακές με τους καφέδες, τα τσάγια και το καλό κρασί.

Δεν είναι χορτοφάγες, κάνουν αποτρίχωση και βάζονται.

Ξέρουν από άγρια μανιτάρια, χόρτα του βουνού, θεραπευτικά βότανα, λαχανόκηπους κι ανθόκηπους, οικοδομικές εργασίες, μαγειρική, κολύμπι, σκάφη, ψάρεμα και υπολογιστές.

Έχουν φετίχ με βότσαλα, κοχύλια, κομμάτια απολιθωμένου ξύλου και με ό,τι ξεβράζει η θάλασσα.

Συχνά κάνουν βόλτες στη φύση και στα ξωκλήσια. Έχουν τζάκια και ξυλόσομπες. Αγαπούν τα βιβλία, τα cd, τα dvd κάθε είδους και το L Word.

Αν δεις (στη Μούσα, στο Agua, στο Samadi, στη Μελιτζάνα ή στο Bouda) καμιά παρέα, όπου καμιά δε μοιάζει με την άλλη, να είσαι σίγουρη ότι είναι μια παρέα από αυτές.

Είναι περήφανες, σκληρές και αποστασιοποιημένες αλλά σε συμπαθούν, σε κατανοούν και αναγνωρίζουν το κομμάτι τους που ταυτίζεται μαζί σου. Αρνούνται το ρόλο της μαμάς ή της ψυχοθεραπεύτριας αλλά δέχονται το ρόλο της «εξομολογήτριας». Αν είσαι επιρρεπής, σου κάνουν πολλές ερωτήσεις. Αν δείξεις ότι το έχεις ανάγκη, σου δίνουν συμβουλές. Αν σιμπήσεις και θες κι άλλες, σου λένε ότι «αυτό είναι κάτι που θα βρεις μόνη σου». Ξέρουν κάτι που εσύ δεν ξέρεις κι ούτε μπορείς να διανοηθείς.

Είναι φαινομενικά αντιφατικές. Ενώ χαίρονται όταν μπαίνει ο Μάης κι αρχίζουν να καταφτάνουν οι φίλες τους και οι γνωστές και άγνωστες παραθερίστριες, μόλις πλησιάσει ο Αύγουστος αρχίζουν μια χαριτωμένη μουρμούρα. Ενώ βαριούνται θανάσιμα την «τουριστική καθημερινότητα» με το που πυκνώνουν τα πλήθη των λεσβιών αρχίζουν να «βγαίνουν» όλο και πιο συχνά.

Αν πετύχεις λεσβίες που έχουν πεταχτό διάλογο του τύπου:

-Ολα καλά; Εγώ είμαι κομμάτια, ήμουν στην παραλία με τις Μιλανέζες. Πάω για έναν υπνάκο.

-Μια χαρά, το βράδυ μ' έχει καλέσει για φαγητό η παρέα από το Αμβούργο, αλλά, ουφ, βαριέμαι!

-Εγώ θα συναντήσω τις αγαπημένες μου Ελληνίδες για ουζομεζέδες, Χι χι.

-Τυχερή! Πάω για δουλειά, σχολάω στις μία και μετά έχω ραντεβού με την κολλητή μου που έχει έρθει από Γλασκώβη.

-Ωραία, τα λέμε μετά τις δύο στη Μούσα.

-Έχει πάρτυ το Agua και το Bouda.

-Ε καλά, δε χανόμαστε, θα βρεθούμε όπου έχει τζέρτζελο.

είναι σίγουρο πως έχεις πέσει πάνω σε κάποιες από αυτές. Και αν αργά τη νύχτα τις ξανασυναντήσεις μαζί με άλλες να μιλάνε χαμηλόφωνα, να κρυφογελάνε και να σε κοιτάνε, είναι γιατί βάζουν στοιχήματα για το αν θες να μείνεις εκεί το χειμώνα κι αν το λέει η περδικούλα σου.

Οργανώνουν εκθέσεις και στήνουν φωτιές και πάρτι στην παραλία. Το Σεπτέμβρη τρέχουν για το Φεστιβάλ Γυναικών. Χαίρονται όταν μπαίνει ο Οκτώβρης και η Ερεσός αδειάζει. Το χειμώνα αρχίζουν «τα δικά τους». Συζητάνε για το καλοκαίρι που μόλις έφυγε, για όλα τα προηγούμενα και για τα επόμενα που θα έρθουν.

Κατά καιρούς έχουν κάνει ομάδες γραφής, ζωγραφικής και θεατρικού αυτοσχεδιασμού.

Έχουν στήσει φιλοζωική εταιρεία. Φροντίζουν για τα αδέσποτα και κακοποιημένα ζώα, κατοικίδια και άγρια.

Μαζεύονται στον Άδωνη για να δουν τον ήλιο να βουτάει στη θάλασσα.

Είναι κοινωνικές, οξυδερκείς και διαλλακτικές. Είναι μοναχικές, πεισματάρες και οριοθετημένες.

Έχουν φάει τα μουστάκια τους και τα 'χουν ξαναβρεί δεκάδες φορές.

Έχουν αντικαταστήσει το κουτσομπολιό με ένα υψηλού επιπέδου, άκρως δημοκρατικό, σύστημα πληροφόρησης: τα λένε όλα (ή σχεδόν), συζητάνε τα πάντα, ξέρουν που σταματάει η αλυσίδα. Στέλνουν μηνύματα που λένε «έχω μείνει από λάστιχο στην Περιστεριά, κόλλησαν τα μπουλόνια» ή «αν πάει κάποια στην Καλλονή μου πληρώνει τη ΔΕΗ, please;» ή «μα που έχετε εξαφανιστεί όλες;»
Αν δεις καμιά λεσβία αλαφιασμένη να φωνάζει «τρέχω να προλάβω το βενζινάδικο» είναι μία από αυτές.

Είναι γοργόνες, αμαζόνες και τρυφερές. Ξέρουν από σεξ και έρωτα.

Οι «καλοκαιρινοί έρωτες» τις αφήνουν σχετικά αδιάφορες. Ωστόσο παρατηρούν των άλλων με ενδιαφέρον. Δεν κάνουν εύκολα σχέση ή τουλάχιστον όχι όπως, μάλλον, το εννοείς εσύ. Για πολλές όλα είναι «σχέση».

Σου κάνουν ομελέτα με άγρια σπαράγγια σε 1 λεπτό, ανάβουν το τζάκι σε 30 δευτερά και σου έχουν στρώσει το σαλόνι με πλακάκια σε μισή ωρίτσα. Έχουν λύση για όλα.

Σε κοιτάνε στα μάτια. Σου κρατάνε το χέρι όταν είσαι χάλια ή, αν το προτιμάς, σε αφήνουν στην ησυχία σου.

Αν και πολυλογούδες, προτιμούν τη σιωπή.

Είναι παντός καιρού. Έχουν το κοκαλάκι της νυχτερίδας.

Είναι λεσβίες 24 ώρες το 24ωρο. Έχουν κάψει τις ντουλάπες τους. Πολλές έχουν συγκρουστεί με τις τοπικές αρχές. Συχνάζουν σε δημοτικά συμβούλια, αστυνομικά τμήματα, δικαστήρια και εφορίες.

Έχουν την τάση να τα λένε χύμα και τσουβαλάτα, αλλά και με το γάντι. Όμως πάντα επί της ουσίας.

Είναι απρόβλεπτες. Πιστεύουν ότι οι άνδρες είναι μέρος του οικοσυστήματος. Μάλλον τους συμπαθούν. Επομένως, αν αρχίσεις να έχεις «διαπληκτισμούς» μαζί τους, θα σου κάνουν πολλές ερωτήσεις και ή θα σε φέρουν αντιμέτωπη με τις ευθύνες σου ή θα τα χώσουν σ' εκείνους ή και τα δύο.

Ξέρουν να κρατάνε ισορροπίες. Έχουν κάνει έναν «ιστορικό συμβιβασμό».

Είναι κλίκα, είναι κάστα, είναι ιστός. Περιμένουν κάτι.

Ξέρουν πως πρέπει να διαλέγεις τις μάχες σου.

Σου στέλνουν μήνυμα ωρίμανσης, ενότητας κι επαγρύπνησης.

Σε περιμένουν, σε καλούν, σε αγαπούν.

Είναι η φυλή μου.

Μαριάνθη

*Είδος λεσβίας που εξελίχθηκε στην Ερεσό, αλλά απαντάται και αλλού, γιατί είναι είδος με ροπή προς τη μετανάστευση και τον επαναπατρισμό. Το χαρακτηρίζουν ο κυνισμός, το χιούμορ, η αισιοδοξία, η επιμονή, η ευελιξία και η φαντασία.

λεσβίες και κουίαρ χωρίς σύνορα

Bareed Mista3jil

Η ομάδα Meem, που είναι μία κοινότητα από λεσβίες, μπάι, queer, questioning γυναίκες και τρανς ανθρώπους, από τη Βηρυτό στο Λίβανο, εξέδωσε το βιβλίο Bareed Mista3jil, ένα βιβλίο γεμάτο ιστορίες.

Το βιβλίο αυτό εκδόθηκε στα αραβικά και τα αγγλικά και σε αυτό περιλαμβάνονται 41 αληθινές (και προσωπικές) ιστορίες από λεσβίες, μπάι, queer, questioning γυναίκες και τρανς ανθρώπους, από όλο το Λίβανο. Η εισαγωγή του βιβλίου, στις 30 σελίδες της, αναλύει τα θέματα που παρουσιάζονται μέσα από τις ιστορίες.

Ποιες διαφορετικότητες υπάρχουν στην ανθρώπινη σεξουαλικότητα; Πώς κάνουν οι μπάι coming out; Τι είδους διακρίσεις υφίστανται οι λεσβίες; Πώς αυτές επηρεάζουν την αυτοεκτίμησή τους και την αντίληψή τους περί κοινότητας; Πώς είναι οι οικογενειακές, φιλικές και μεταξύ τους σχέσεις; Πώς διαχειρίζονται οι άνθρωποι με διαφορετική σεξουαλικότητα τη θρησκεία και την πίστη; Υπάρχουν άλλες ταυτότητες φύλου, πέρα από τα «άντρας» και «γυναίκα»; Πώς έχει αλλάξει η ζωή των λεσβιών στο Λίβανο τα τελευταία 10 χρόνια; Η μετανάστευση είναι η μόνη επιλογή;

Αυτή η έκδοση έρχεται να καταρρίψει τους μύθους που συνοδεύουν αυτά τα ερωτήματα και να φανερώσει τις ζωές που υπάρχουν αόρατες και σιωπηλές σε διάφορες κοινότητες στο Λίβανο. Οι ιστορίες μιλάνε για την αγάπη, την ταυτότητα, τον πόνο και την υπερνίκησή του, την περιπλοκότητα και πολλαπλότητα της ανθρώπινης καρδιάς. Πάνω από όλα, αυτές οι ιστορίες μιλούν για την ελπίδα. Το βιβλίο είναι διαθέσιμο για παραγγελία μέσω διαδικτύου από την 1/6/09.

Μερικά αποσπάσματα από τις ιστορίες του βιβλίου:

Έτσι ήταν η κατάσταση για πολλά χρόνια. Η νύχτα ήταν ο μόνος τόπος για τις «tinfees». Δεν ήταν ακτιβισμός, ήταν σημείο συνάντησης και γνωριμίας. Και φυσικά, συνέχεια ανέκυπταν προβλήματα μέσα στη «λεγόμενη» κοινότητα. Όσο περισσότερο κόσμο γνωρίζαμε τόσο βρísκαμε φίλους και αντίζηλους. Κάποιες ήταν ευγενικές, αλλά κάποιες το χόντραναν. Άτομα κατήγγειλαν το ένα το άλλο στην αστυνομία ή το αποκάλυπταν στην οικογένεια του άλλου. Πολλά άτομα είχαν σοβαρή κατάθλιψη και χάνονταν στην διπλή τους ζωή, γαντζώνονταν στο αλκοόλ και τα ναρκωτικά. Δεν υπήρχαν συζητήσεις την ημέρα, όλα γίνονταν τη νύχτα. Ερχόμασταν στο Acid κάθε εβδομάδα με τα πιο βασικά μας ένστικτα κρυμμένα στα μανίκια και ελευθερώναμε όλη την ένταση του κρυψίματος της ημέρας.

Από την ιστορία «Πώς ξεκίνησαν όλα»

Η μητέρα μου πιστεύει ακόμα και σήμερα ότι είμαι γκέι, επειδή ο πατέρας μου πέθανε και δεν είχα αντρικό πρότυπο. Με έναν τρόπο, αυτό τη βοήθησε να με αποδεχτεί. Οι άνθρωποι το βρίσκουν πιο εύκολο να αποδεχτούν την ομοφυλοφιλία αν μπορούν να της αποδώσουν μία αιτία. Η πρώτη τους αντίδραση είναι: «la2! Leh baddik totla3i heik?» που υπονοεί ότι υπάρχει κάτι κακό που σου έχει συμβεί. Γιατί, αν σε είχαν μεγαλώσει σωστά, δεν θα έβγαινες λεσβία. Ίσως, το να βρουν το «λάθος» τους βοηθάει να βγάλουν κάποιο νόημα. Θυμάμαι σε μία συνάντηση της ομάδας (Meem) κάποια είπε ότι θα ήθελε να «μάθει το λόγο που κάθε κοπέλα είναι γκέι». Είπε ότι όλες γινόμαστε γκέι επειδή κάτι έχει συμβεί στην παιδική ηλικία: κακοποίηση, βιασμός, θάνατος ενός γονιού, διαζύγιο, κακές εμπειρίες με το αντίθετο φύλο, ή κάτι εξίσου ενοχλητικό. Δεν το πιστεύω αυτό. Ίσως ισχύει για κάποιους ανθρώπους, αλλά όχι για μένα.

Από την ιστορία «Όταν πέθανε ο πατέρας μου»

Περισσότερες πληροφορίες:

<http://www.bareedmista3jil.com/>

<http://www.meemgroup.org/>

ΣΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

9/21

473

©2005 BY ALISON BECHDEL

ΝΑ ΣΕ ΡΩΤΗΣΩ ΚΑΤΙ: ΠΕΣ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΒΙΑΗ ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΥΟ Σ' ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ, ΚΑΙ ΞΕΡΕΙΣ ΟΤΙ Η ΜΙΑ ΝΤΑΡΑΒΕΡΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΚΑΠΟΙΑ ΑΛΛΗ. ΤΙ ΚΑΝΕΙΣ;

ΟΧΙ, ΞΙΝΤΖΕΡ. ΝΑ ΜΗΝ ΑΝΗΚΑΤΕΥΓΕΙΣ. ΠΡΕΤΙΜΕ ΜΕ. ΚΑΜΙΑ ΔΕ ΘΑ ΣΟΥ ΠΕΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

ΩΡΑΙΑ, ΑΛΛΑ ΟΤΑΝ ΒΓΟΥΝ ΟΛΑ ΣΤΗ ΒΟΡΑ, ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΕΣΙΠΤΟ Α ΑΝΗΚΑΛΛΥΦΕΙ ΟΤΙ ΕΓΩ ΗΞΕΡΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ Β. ΤΟΤΕ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙ Η ΒΙΑΙΑ ΜΟΥ ΜΕ ΤΟ ΠΡΕΣΙΠΤΟ Α ΚΑΙ ΕΓΩ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ ΤΗ ΝΟΙΑΖΟΜΑΙ ΤΗ ΜΟ.

ΕΝΝΟΩ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ Α.

Η ΣΥΝΤΗΕΥ ΑΠΑΤΑΕΙ ΤΗΝ ΜΟ.

ΝΑΙ, ΜΕ Τ-Ν ΜΑΝΤΙΛΕΝ, ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΤΗΣ ΚΑΒΗΤ-ΠΡΣΙΑ.

ΕΞΕΙ ΜΟΛΙΣ ΗΡΘΕ Η ΜΟ. ΘΑ ΜΕ ΠΕΤΑΞΕΙ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

ΜΟΝΚ!

ΜΗ ΤΗΣ ΠΕΣΙ ΣΤΙΠΟΤΑΙ

ΣΕΓΑ ΜΗ ΠΩ

ΕΜ. ΓΕΙΑ ΣΟΥ ΜΟ. ΠΩΣ ΠΛΕΙ:

ΟΧΙ ΥΓΑΡΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΣΠΑΡΡΟΥ. ΝΑ ΣΟΥ ΔΑΝΩ ΜΙΑ ΕΡΩΤΗ-

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ; ΑΝ ΗΣΟΥΝ ΚΟΛΛΗΤΗ ΒΙΑΗ ΜΕ ΚΑΠΟΙΑ, ΘΑ ΤΗΣ ΕΛΕΓΕΣ ΑΝ ΗΞΕΡΕΣ ΟΤΙ Η ΓΚΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΤΗΝ ΑΠΑΤΑΕΙ.

ΕΣΤΙ ΚΑΠΟΙΑ ΚΑΤΑΚΕΤΗ ΣΤΑΘΜΕ ΓΑΙΣ ΘΑ ΟΧΑΛΑΒΕΡΙΖΟΜΕ ΤΗΝ ΑΓΩΣΤΟΝ ΤΑ Τ-Ν ΟΡΟΣΑ ΕΛΕΞΗΝ ΤΣ ΓΕΙΣ ΤΟΥ

ΑΧ ΜΟΙ ΤΟ ΞΕΡΩ ΑΛΛΑ Σ' ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ. ΜΟΛΙΣ ΤΩΡΑ ΤΟ ΜΑΒΑ

ΟΥΣ ΠΩΟ ΚΑΦΟΜΑΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ Η ΜΟΝΗ ΠΟΥ ΤΟ ΞΕΡΕΙ, ΟΠΟΤΕ ΝΑ ΤΟ ΠΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΛΑΡΙΣ:

...ΕΙΣΤΕ Ο ΠΡΟΞΑΡΟΣ ΧΤΕΣ ΠΡΟΞΕΤΟΝΤΑΙ ΕΠΙΣΤΑΡΟΝ ΒΡΟΥΜΟΥ ΑΔΙΦΕΩΩΩ ΑΣΤΕΜΕΣ Ε'ΟΝ ΔΕΣΤΟΤΕΚΗΤΩ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΙΩΝ ΛΟΓΩΝ ΑΤΟΠΗΜΑ* ΟΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΕΣ* ΟΥΝ ΤΗΝ ΤΙΔΑΣΤΕΜ ΓΣΑ ΤΟ ΣΡΑΕ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ

ΜΗ ΤΗΣ ΠΕΣΙ ΣΤΙΠΟΤΑΙ

ΣΕΓΑ ΜΗ ΠΩ

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΛΑΡΙΣ ΓΕΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΗΕΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΑΝΤΙΛΕΝ.

CRASH!

SCREEEE!

Λίγα αργότερα...

ΜΟΥ ΤΗΝ ΑΓΑΝΘΗΣΕ ΝΙΑ ΧΑΡΑ Τ-Ν ΕΡΩΤΗΗ ΜΟΥ. ΟΧΙ, ΔΕΝ ΔΕΣ ΣΤΗ ΒΙΑΗ ΣΟΥ ΟΤΙ Η ΓΚΟΜΕΝΑ ΤΗΣ...ΕΝΟΤΑΜΑΤ ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΑΥΤΗ ΟΔΗΓΕΙ.

ΑΓ' ΤΗΝ ΑΛΛΗ, ΕΒΩΣΟΝ ΔΕΝ ΟΔΗΓΕΙ. ΔΕΝ ΒΛΕΠΩ ΤΟ ΛΟΓΟ ΝΑ ΜΗΝ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ. ΔΕΝ ΘΑ ΤΟ ΠΕΡΑΣΩ ΑΥΤΟ ΜΟΝΗ ΜΟΥ

ΜΟ. ΣΤΑΘΩ!

ΚΛΑΡΙΣ: ΕΙΣΑΙ ΣΕ ΚΙΝΟΥ-ΜΕΝΟ ΟΧΗΜΑ:

ΓΕΙΑ ΣΟΥ, ΜΟ. ΟΧΙ. ΕΙΜΑΙ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΙ ΚΑΝΕΙΣ:

λεσβιακό σώμα

Περί μαστού

Πηγαίναμε για μπάνιο στη σπηλιά, στον Άγιο Νικόλαο, κάπως κλείνει το λιμανάκι και είναι απέναντι το σημείο αυτό. Υπήρχε μια μικρή προβλήτα, εκεί έμαθα βουτιές. Εγώ στα δώδεκα και δεν ήθελα να φοράω το πάνω του μαγιό, ήθελα το σώμα μου να είναι αγορίστικο. Παρατηρούσα ότι το στήθος μου άρχιζε να σχηματίζεται, ήταν και ένα αγόρι λίγο μεγαλύτερο, ένα ξαδέφρι ξαδέλφης, Μίλτος νομίζω λεγόταν. Ντρεπόμουν να διακρίνεται το στήθος, ήταν σαν ήττα. Τέντωνα τους ώμους να μη φαίνεται, να κρατήσει λίγο ακόμα η παιδική ηλικία, η διαφορούμενη.

Μετά, στα δεκατρία, είχε σχηματιστεί ένα πρήξιμο στους αδένες, στο δεξί περισσότερο, αν θυμάμαι καλά, αυτό που τώρα μου αφαιρέθηκε. Με πήγαν, ο μπαμπάς ήταν για αυτά, σε κάποιο γνωστό τους γιατρό, μια περιέργη ειδικότητα μου είχε φανεί. Ο γιατρός αυτός είχε μια κορούλα μικρή, την Ίριδα. Όταν κάποιος γνωστός των γονιών μου είχε παιδί, το πράγμα αποκτούσε ενδιαφέρον. Είχαμε πάει σπίτι τους και σε ένα δωμάτιο μου έκανε μια ψηλάφηση, θα το έλεγα τώρα. Ορμονική μαστίτιδα, δεν ήταν τίποτα, μου έδωσε μια κρέμα για να βάζω, να κάνω ένα ελαφρύ μασάζ.

Το άλλο πάλι με το βατιστένιο σουτιέν, στου Σταυρόπουλου, στον Πειραιά με πήγε η μαμά. Να το φοράω για να μη χαλαρώσει, να μη χάσει τη φόρμα του το στήθος μου. Στα δοκιμαστήρια, η υπάλληλος έπιανε το στήθος για να δει το μέγεθος, την υποψιάστηκα. Κάτι δε μου άρεσε, τέλος πάντων. Άβολο αυτό το πράγμα και με σφίγγει, ρε παιδί μου, γιατί θα πρέπει να το φοράω! Πριν πάω στη μαστολόγο -δεν περιμένα τέτοια εξέλιξη- κοίταξα τον εαυτό μου στον καθρέφτη, ένα γυναικείο σώμα ακόμα νεανικό. Είναι και η γυμναστική που έκανα από το καλοκαίρι. Δεν είχα λόγο να θέλω να αλλάξω το σώμα μου. Τελικά υπάρχει για όλα μια αποχαιρετιστήρια ματιά.

Είχα την αίσθηση ότι πολέμησα και πληγώθηκα στη μάχη. Ένωθα το στήθος μου σαν πανοπλία, έτσι όπως σχηματίζει το θώρακα. Δεν είναι όπως το είχα φανταστεί. Η γιατρός μου άφησε τα ίχνη των καμπύλων, ώστε να τα ακολουθήσει στην αναδόμηση. Οπότε, είμαι μάλλον σε κατάσταση αναμονής, παρά αλλαγής.

Το γιατί συνέβη αυτό, δε μου φαίνεται συμπτωματικό. Ανατρέχει σίγουρα σε κάποια αιτία, δικτυώνεται μάλιστα με απολήξεις απίστευτες του παρελθόντος μου, συναντώντας τες. Ως προοπτική ζωής δεν έχει βέβαια νόημα να το ψάχνω. Πιστεύω πάντως, ότι ήταν για μένα το τίμημα της μητρότητας.

Βγήκε, λέει η αγαπημένη μου ξαδέλφη που περίμενε έξω, από το χειρουργείο χαρούμενη από αυτό που είδε. Είπε «Πήγε πολύ καλά» (το χραπ -χραπ που μου είχε περιγράψει από πριν) και παράγγειλε «Να πείτε στην Έλενα, να αγαπάει περισσότερο τον εαυτό της από δω και πέρα». «Εγώ, σας έσωσα τη ζωή», μου είπε κάποια άλλη φορά.

Το σώμα γνωρίζει αυτό που συμβαίνει και μας μιλάει. Κάποιες γυναίκες πήγαν για μαστογραφία από καθαρό ένστικτο, ενώ δεν είχαν ποτέ ξανακάνει, σαν να το διαισθάνθηκαν. Εμένα μου είχε μιλήσει αυτός ο καρκίνος, «Είμαι δολοφόνος», προειδοποιούσε. Δεν κινητοποιήθηκα πάντως, παρά μόνο για τη ρουτίνα του ετήσιου ελέγχου, λογικά και πεπεισμένη. Από αγάπη για μένα, σαν γυναίκα, που αν δεν ήταν εκείνο το βιβλιοπωλείο και οι φεμινιστικές ομάδες, πώς να ήθελα να προστατέψω κάτι, που σου μαθαίνουν να περιφρονείς; Ίσως για αυτό το λόγο πολλές το αμελούν.

Αν έχει κάτι θετικό όλη αυτή η ιστορία, η περιπέτεια, όπως μου την έχουν πει, είναι ότι γίνομαι πιο αποφασισμένη να ζήσω, αυτά που αληθινά και βαθιά θέλω. Όλα είναι στα χέρια μας και δουλεύονται.

Έλενα

η σελίδα της ποίησης

εξαιρετική μετάφραση ποιήματος της Άλις Μπλοκ από την Αρτεμη (καλλιτεχνικό ψευδώνυμο Ευαγγελία Καριοφυλλίδου). Αν το διαβάσετε και δεν σας πει τίποτε είστε άλιεν. Το οποίο δεν είναι κακό, βέβαια.

Έξι χρόνια για τη Νάνσυ

Μια φίλη μας αποκάλεσε παντρεμένο από χρόνια ζευγάρι
Εγώ τσίνισα, εσένα δε σ' ένοιωξε
Στο δρόμο για το σπίτι ρωτάς γιατί ταραχτήκα
Είμαστε κάτι σαν αυτό που είπε λες
Λέω όχι
Δεν είμαστε παντρεμένες κανείς δεν έχει ευλογήσει
αυτήν την ένωση κανείς δε μας έδωσε κουζινικά
Μόνες μας αγοράσαμε το μπλέντερ μας
Χτίσαμε την κοινή μας ζωή στα μεσοδιαστήματα των νόμων
Έξι χρόνια
Ότι μας έφερε κοντά ένας χαρτογράφος μια μαγνητική
δύναμη τα κορμιά μας
οι κουβέντες μας ο άνεμος μια πείνα
Ακροάτριες μαζί μιλήσαμε
Ήθελα: τη σχοινοτενή σου ενέργεια έλεγχο
αποφασιστικότητα ειλικρίνεια
το παρελθόν σου ως αθλήτριας
Ήθελες: την κουλτουριάρικη ευγενική μου ζέση
Φυσικά και ήμασταν καταδικασμένες
Φανέρωσες τον θυμό μου αντιστάθηκα στον έλεγχό σου
η ενέργειά σου με εξάντλησε τα χέρια μου παραείναι
ζεστά για σένα
Κέρδισες το βάρος που έχασα
Η ευγένειά μου είναι ανέντιμη η τιμιότητά σου βάνουση
μισείς τα διαβάσματά μου μισώ τη μοτοσυκλέτα σου
Κι όμως κάτι έχει αλλάξει
Έχεις γίνει ευγενέστερη
Εγώ αποφασιστικότερη Τα φέρνουμε βόλτα εύκολα στο
σπίτι με τους κώδικες η μια της άλλης
Δεν υπάρχει τίποτε να μην μπορούμε να πούμε μαζί
Στέρεο έδαφος κάτω απ' τα πόδια μας ξέραμε το τοπίο
Δεν έχουμε επιλογή προορισμού μόνο διαδρομής
κάθε μέρα είναι ένας γρίφος ένας καινούριος χάρτης της
ίδιας περιοχής.

αναρωτήσεις

ο άνθρωπός μου

Τελικά πώς μπορώ να καταλάβω ποιος άνθρωπος είναι ο άνθρωπός μου;
Πώς πρέπει να είναι και που μπορώ να τον βρω;
Άραγε πρέπει όντως κάπως να είναι;
Πώς θα καταλάβω ότι είναι ο ένας και ότι θέλω να γεράσω μαζί του στη ζωή μου;
Και αν τελικά δεν είναι ο ένας και είναι η μια ή αν είναι μια φιλη με την οποία θέλω να ζήσω την καθημερινότητα της ζωής μου μαζί της;
Και γιατί οφείλω να επιλέξω έναν μόνο άνθρωπο για να ζήσω τη ζωή μου;
Γιατί δεν μπορώ να έχω δίπλα μου πολύ περισσότερους από έναν;
Γιατί πρέπει να αγαπήσω πολύ μόνο έναν και να δώσω την τρυφερότητα και την προσοχή μου μόνο σε έναν;
Γιατί θα πρέπει να ξυπνάω για όλη μου τη ζωή δίπλα σε έναν άνθρωπο και να βλέπω όλα τα πρωινά μόνο το δικό του πρόσωπο;
Γιατί θα πρέπει να φιλάω, να αγκαλιάζω, να κάνω έρωτα μόνο με έναν άνθρωπο;
Άραγε θα νιώσω ποτέ για έναν άνθρωπο ότι θέλω να γίνει ο άνθρωπός μου μέχρι να κλείσω τα μάτια μου;

Γιατί μας έχουν μάθει πως πρέπει σε κάποια ορισμένη από την κοινωνία ηλικία να βρούμε τον άνθρωπό μας, να αγοράσουμε το συζυγικό μας κρεβάτι για να θάψουμε εκεί όλα τα όνειρά μας;
Γιατί μας έχουν μάθει πως το σώμα μας οφείλουμε να το δίνουμε μόνο στο σύζυγο- αφέντη μας και δεν πρέπει να μυρίσουμε κανένα άλλο σώμα για όσο θα ζούμε;
Γιατί μας είπαν ότι τον γεννήτορα των παιδιών μας οφείλουμε να τον φιλοξενούμε κάθε βράδυ στο κρεβάτι μας;
Γιατί άραγε έχει στηθεί όλη αυτή η δολοπλοκία εναντίον της ελευθερίας μας;
Ας εναντιωθούμε στη φυλακή των ονείρων μας
Ας χαρούμε τα σώματα που επιθυμούμε.
Ας μοιραστούμε τους ύπνους μας με αυτούς που θέλουμε να βλέπουμε τα πρωινά.
Ας γεννήσουμε με αυτούς που μας αρέσουν.
Ας αγαπήσουμε τέλος πάντων περισσότερους από έναν ανθρώπους.

Φιλίππα

Λεσβίες μαμάδες

Είμαι μάνα, και είμαι... λεσβία;

Δεν ένιωθα ποτέ στρέιτ αλλά παντρεύτηκα επειδή ήθελα να γεννήσω και δεν ήθελα να μεγαλώσω μόνη μου τα παιδιά.

Τότε η μητρότητα δεν ήταν και η καλύτερη επιλογή για μια συνειδητοποιημένη γυναίκα, αλλά εγώ είχα πάρα πολύ την ανάγκη να δώσω ένα νόημα στη ζωή μου παρόλο που για μια δεκαετία ο εγκέφαλός μου αντιστεκόταν στη μήτρα, έκανα εκτρώσεις και άλλαζα συντρόφους.

Ο γάμος κράτησε 18 χρόνια, γέννησα 3 παιδιά και συζούσαμε έχοντας ένα κοινό στοιχείο: την έλλειψη σεξουαλικής επιθυμίας μεταξύ μας. Τόσο θλιβερό είναι να μην είσαι ερωτευμένη, τόσο είναι καταθλιπτικό να μην αγαπάει κανείς το κορμί σου. Ούτε εγώ η ίδια... Τόσο που αρρώστησε η μήτρα βαριά, έκλαιγε, έκλαιγε... αίμα. Την αφαίρεσα από τη ζωή μου το 2005 και έγινα άλλος άνθρωπος. Ο εγκέφαλός μου σταμάτησε να την πολεμάει και εκείνη σταμάτησε να έχει απαιτήσεις θηλυκότητας. Ξαφνικά κατάλαβα ότι από μέσα μου ελευθερωνόταν ένας άλλος εαυτός, που ήταν χρόνια βυθισμένος και κοιμισμένος,

μισοπνιγμένος στην ετεροκανονική εικόνα για τη θηλυκότητα. Τότε χώρισα, άλλαξα όνομα, πάρεες, ντύσιμο, βάδισμα, αργά και σταθερά έγινε η επανάστασή μου.

Ήταν σοκαριστικό για όλους και όποιος επέζησε τώρα έχει αρχίσει και συνέρχεται. Άλλοι κάνουν σαν να μην υπάρχουν.

Παράλληλα γνώρισα μια γυναίκα στο χρονικό διάστημα που προσπαθούσε να κάνει παιδιά με εξωσωματική.

Την ερωτεύτηκα, τη θαύμασα για τη δύναμη και το κουράγιο που είχε να προχωρήσει μόνη.

Τη βοήθησα κι εγώ να πραγματοποιήσει την επιθυμία της. Γέννησε δυο όμορφα αγόρια πριν δυο χρόνια και από τότε η ζωή μας άλλαξε πολύ.

Όχι πάντα προς το καλύτερο, όπως στα παραμύθια. Ίσως αν είχαμε τη δυνατότητα να ζούμε όλοι μαζί σαν πολύτεκνη οικογένεια με κοινωνική αποδοχή, οικονομική στήριξη, κατάλληλο χώρο, ίσως λέω, θα ήταν πιο εύκολη η ζωή μας.

Λατρεύω τα δικά μας μωρά, τα γέννησε η αγάπη. Αθελά μου δημιουργώ ζήλιες και αντιπαλότητες στα άλλα τρία αγαπημένα μου παιδιά. Τους ζητάω συγγνώμη και προσπαθώ πάντα να κρατήσω ισορροπημένη τη σχέση μου με όλους. Όμως συχνά η μητρότητα επηρεάζει τη σεξουαλική και κοινωνική μας ζωή. Έπειτα, εγώ δε νιώθω δεύτερη μαμά και αυτό είναι φανερό και στα μωρά που όταν με βλέπουν αυθόρμητα φωνάζουν "μπαμπα", παρά τις διορθώσεις "είναι η θεία!". Και γελάμε.

Αρνούμαι να είμαι πάλι και μόνο μητέρα. Το άλλο μισό του εαυτού μου επαναστατεί και ψάχνει καινούριους δρόμους.

Είμαι γονιός, αλλά είμαι γυναίκα.

Χάρης

θέατρο

Απόσπασμα από το *Λαχταρώ* της Σάρα Κέιν, μετάφραση Τζένη Μαστοράκη και ελαφριά (της τάξεως των δύο γραμμάτων) παρέμβαση Άννα.

Και να θέλω να παίζουμε κρυφτό, και να σου δίνω τα ρούχα μου, και να σου λέω πόσο μου αρέσουν τα παπούτσια σου, και να κάθομαι στις σκάλες ώσπου να κάνεις μπάνιο, και να τρίβω το σβέρκο σου, και να σου φιλάω τα πόδια σου, και να κρατάω το χέρι σου, και να βγαίνουμε για φαγητό και να μην με νοιάζει που θα τρως το δικό μου, και να βρισκόμαστε στο Ρούντυς και να λέμε πως τα περάσαμε σήμερα, και να δακτυλογραφώ την αλληλογραφία σου, και να σου κουβαλάω τα ντοσιέ σου, και να γελάω με την παράνοιά σου, και να σου δίνω κασέτες που δεν θα τις ακούς, και να βλέπουμε καταπληκτικές ταινίες, και να βλέπουμε απαίσιες ταινίες, και να μαλώνουμε για το ραδιόφωνο, και να σε βγάζω φωτογραφίες όταν κοιμάσαι, και να σηκώνομαι πρώτη για σου φέρω καφέ και κουλούρια και γεμιστά κρουασάν, και να πηγαίνουμε στο Φλοράντ για καφέ τα μεσάνυχτα, και να σε αφήνω να μου κάνεις τράκα τσιγάρα, και να μην καταφέρνω ποτέ να βρω ένα σπίρτο, και να σου λέω τι είδα στην τηλεόραση χτες το βράδυ, και να σε πηγαίνω στον οφθαλμίατρο, και να μην γελάω με τα αστεία σου, και να σε θέλω το πρωί αλλά να σε αφήνω να κοιμηθείς λίγο ακόμα, και να φιλάω την πλάτη σου, και να χαϊδεύω το δέρμα σου, και να σου λέω πόσο μα πόσο αγαπάω τα μαλλιά σου τα μάτια σου τα χείλη σου το λαιμό σου το στήθος σου τον κώλο σου το και να κάθομαι και να καπνίζω ώσπου να γυρίσει σπίτι ο διπλανός σου, και να κάθομαι στις σκάλες και να καπνίζω ώσπου να γυρίσεις σπίτι εσύ, και να τρελαίνομαι όταν αργείς, και να ξαφνιάζομαι όταν γυρίζεις νωρίτερα, και να σου χαρίζω ηλιοτρόπια, και να πηγαίνω στο πάρτι σου και να χορεύω ώσπου να πέσω ξερή, και να είμαι δυστυχημένη όταν έχω άδικο, και να είμαι ευτυχημένη όταν με συγχωρείς, και να χαζεύω τις φωτογραφίες σου και να παρακαλάω να σε ήξερα μια ζωή, και να ακούω τη φωνή σου στο αυτί μου, και να νοιώθω το δέρμα σου πάνω στο δέρμα μου, και να τρομάζω όταν θυμώνεις, και να σου λέω πως είσαι θεσπέσια, και να σ' αγαλιάζω όταν σε πιάνει αγωνία, και να σε κρατώ σφιχτά όταν πονάς, και να σε θέλω όταν σε μυρίζω, και να σε πληγώνω όταν σ' αγγίζω, και να κλαψουρίζω όταν είμαι πλάι σου, και να κλαψουρίζω όταν δεν είμαι, και να κυλάει το σάλιο μου πάνω στο στήθος σου, και να σε πλακώνω και να σε πνίγω τις νύχτες, και να ξεπαγιαζώ όταν μου παίρνεις την κουβέρτα, και να ζεσταίνομαι όταν δεν μου την παίρνεις, και να λιώνω όταν χαμογελάς, και να διαλύομαι όταν γελάς, και να αναρωτιέμαι ποια είσαι αλλά να σε δέχομαι έτσι κι αλλιώς, και να σου λέω για το μαγεμένο δάσος τον άγγελο του δέντρου το αγόρι που πέρασε πετώντας τον ωκεανό επειδή σ' αγαπούσε, και να σου γράφω ποιήματα, και να αναρωτιέμαι γιατί δεν με πιστεύεις, και να σε αγαπάω τόσο βαθιά που να μην μπορώ να το βάλω σε λόγια, και να μην σε αφήνω να σηκωθείς από το κρεβάτι όταν πρέπει να φύγεις, και να κλαίω σαν μωρό παιδί όταν φεύγεις στο τέλος, και να σκοτώνω τις κατσαρίδες, και να σου αγοράζω δώρα που εσύ δεν τα θες, και πάλι να τα παίρνω πίσω, και να τριγυρίζω στην πόλη και να τη νοιώθω άδεια χωρίς εσένα, και να θέλω, ότι θέλεις, και να νομίζω πως χάνομαι αλλά να ξέρω πως πλάι σου είμαι ασφαλής, και να σου μιλάω για ό,τι χειρότερο έχω μέσα μου, και να προσπαθώ να σου δίνω ό,τι καλύτερο έχω μέσα μου, και να απαντάω στις ερωτήσεις σου αν και θα προτιμούσα να μην απαντήσω, και να σου λέω την αλήθεια έστω κι αν κατά βάθος δε θέλω, και να προσπαθώ να είμαι ειλικρινής γιατί ξέρω πως το προτιμάς, και να ξεχνώ ποια είμαι, και να προσπαθώ να 'ρθω κοντά σου γιατί είναι ωραίο να μαθαίνω να σε μαθαίνω, και να κάνουμε έρωτα στις τρεις το πρωί, και κάπως, με κάποιον τρόπο, να σου εκφράζω έστω και λίγο τον ακάθεκτο τον ακατάλυτο τον ακαταμάχητο τον ακατάσβεστο τον εκστατικό τον ψυχαναληπτικό τον-άνευ-όρων τον-τα-πάντα-πληρούντα τον-δίχως-τέλος-και-δίχως-αρχή έρωτά μου για σένα.

για ένα υγιές και ευτυχισμένο αιδόιο

Είναι κόκκινο, ροζ, χλωμό, βαθύ, παλλόμενο, ιδρωμένο, σκληρό, απαλό, με μπιμπικία, γλοιώδες, λιπαρό, μπιμπιλωτό. Έχει το τρίτο μάτι. Είναι σαν της μάνας μου. Είναι βερίκοκο, σταφύλι, φράουλα, ψάρι, ποτάμι, λιμάνι, αδιέξοδο. Έχει γάλα, νερό, αίμα, τυρί, ασπράδι αυγού. Είναι χλιοχαϊδεμένο, παρατημένο, παραπονιαρικό, φοβιστικό, επιδειξίας, μυστικό. Νιώθει, διαστέλλεται, κολλάει, σφίγγει, τρίβεται, χύνει, πονάει, θυμάται.

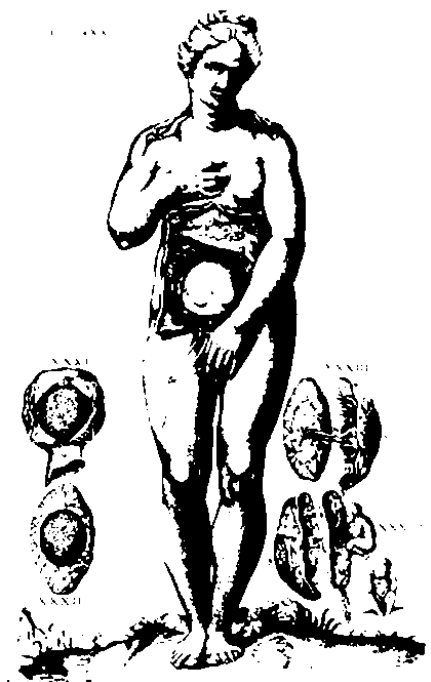
Είναι το μοναδικό και πάντα διαφορετικό ... ΜΟΥΝΙΔΙΟΝ!

Πότε θα το λέμε μουνί και πότε αιδόιο. Θα το λέμε έτσι ή αλλιώς ανάλογα με το θέμα που εξετάζουμε και ανάλογα τα κέφια μας. Οπότε συγχωρέστε μας εάν έχετε πολύ συγκεκριμένο γούστο. Το μουνί μας φαίνεται παιχνιδιάρικο και μάλλον οικείο, αλλά επίσης είναι ωραίο να το παίρνουμε από τα στόματα όλων αυτών που το 'χουνε υβριστικό ψωμοτύρι και να το επαναοικειοποιούμε ως κάτι δικό μας, με τα χαρακτηριστικά που θέλουμε να του δώσουμε εμείς. Το αιδόιο ακούγεται πολύ ωραίο και απολαυστικό, έχει πολλά φωνήεντα κι ανοίγματα, αλλά συνηθίζεται και σαν επιστημονικός ορισμός. Γι' αυτό κι αυτό το επαναοικειοποιούμε. Ανάλογα με την περίπτωση και κάπου ανάμεσα στα δύο βρίσκεται το «εκεί κάτω» μας.

Καλώς ήρθατε λοιπόν στη μόνιμη στήλη που ελπίζει να γεμίσει λιγάκι το τεράστιο κενό λόγου, λεξιλογίου, γνώσης και κατανόησης που υπάρχει σχετικά με το αιδόιο μας. Από την ανατομία ως τον οργανισμό, την περίοδο ως τον έρπητα, το γλειφομούνι ως το ντους. Θα σκεφτούμε για τους τρόπους που χειριζόμαστε και φροντίζουμε το μουνί μας, τους τρόπους που αφήνουμε τις άλλες να το κάνουν, τους τρόπους που σκεφτόμαστε και μιλάμε για αυτό.

Οι περισσότερες πληροφορίες που βρίσκει καμία για το μουνί είναι συνήθως γραμμένες με τη ακατανόητη γλώσσα του επιστήμονα, ή είναι λάθος και παραπλανητικές. Σχεδόν ποτέ δε δίνουν εργαλεία για να μάθουμε και να φροντίσουμε εμείς οι ίδιες το μουνί μας, μόνες μας, μέσα στο δωμάτιό μας ή με την τύπισσά μας. Η φροντίδα του χρειάζεται να περάσει μέσα από τον ιατρικό θάλαμο, το μάτι του ειδικού, εκεί που άβολα πολλές φορές βρεθήκαμε με τα πόδια ψηλά και ανοιχτά.

Όμως, παρατηρώντας το μουνί μας, διαβάζοντας γι' αυτό και τα προβλήματά του, παρατηρώντας τι χρειάζεται για να γίνει ακόμα πιο καυλωμένο, συζητώντας ανοιχτά γι' αυτό, το γνωρίζουμε και παίρνουμε πίσω τον έλεγχο που έχουμε χάσει. Θέλουμε να το φέρουμε πιο κοντά μας, στα σώματα που κατοικούμε χρόνια τώρα και στις εμπειρίες που γινόμαστε μάρτυρες.

Παρακάτω προτείνουμε μερικά βασικά αναγνώσματα που βρήκαμε ενδιαφέροντα. Τα περισσότερα δυστυχώς δεν είναι μεταφρασμένα. Ρίξτε μια ματιά και τα ξαναλέμε στην επόμενη διαδρομή.

Federation of Feminist Women's Health Centers, A New View of a Woman's Body: An Illustrated Guide, Feminist Health Press 1991

Το πρωτοποριακό αυτό βιβλίο είναι το αποτέλεσμα 7 χρόνων αυτο-μόρφωσης της ομάδας FFWHC στην Καλιφόρνια, μιας ομάδας γυναικών που το 1975 αποφασίζει να γράψει ένα βιβλίο για την ανατομία του γυναικείου σώματος, βασισμένο στην εμπειρία τους από τις αυτοδιαχειριζόμενες κλινικές στην Αμερική στα τέλη της δεκαετίας του '60. Το βιβλίο αμφισβητεί βαθιά το ετεροκανονικό και ανδροκεντρικό μοντέλο για τη γυναικεία σεξουαλικότητα, και επαναορίζει την ανατομία του αιδοίου, περιέχει οδηγίες αυτο-εξέτασης και τέλεια σκίτσα διαφορετικών μουνιών!

Rebecca Chalker, The Clitoral Truth: the secret world at your fingertips, Seven Stories Press 2000

Το βιβλίο περιέχει λεπτομερή ανάλυση για την ανατομία της κλειτορίδας (την οποία αντιλαμβάνεται ως ένα σύστημα νευρών, ιστού και μυών πολύ πιο εκτεταμένο από τη γνωστή κλειτορίδα-σημείο) και τη γυναικεία σεξουαλική απόλαυση. Απευθύνεται σε γυναίκες όλων των σεξουαλικών προτιμήσεων και είναι άκρως διαφωτιστικό.

www.hotpants.gr

Το Hot Pants είναι ένα ζινάκι-εγχειρίδιο που πρωτοεκδόθηκε στο Κεμπέκ του Καναδά με τίτλο «C'est toujours chaud dans les culottes des filles» από τις βοτανολογικές Isabelle Gauthier και Lisa Vinebaum και μετά εκδόθηκε στην Ελλάδα το 2003 ως Hot Pants - Εγχειρίδιο Πρακτικής Γυναικολογίας. Περιέχει βοτανολογικές για πολλά προβλήματα που σχετίζονται με το αιδόιο, σε μία προσπάθεια απόκτησης γνώσης για το σώμα μας και συνέχειας της ιστορικής αυτονομίας των γυναικών-θεραπευτριών («μάγισσες»).

www.vaginarapagina.com

Μία LGBT-φιλική online κοινότητα/φόρουμ υποστήριξης για θέματα γυναικείας υγείας, σεξουαλικότητας και αναπαραγωγής.

Ελένη και Μαλαμώ

λεσβιακά παιχνίδια

(ερωτικά, για όσες δεν είναι υποψιασμένες)

αυτό είναι το **feeldoe**

κι αυτό είναι το **nexus**

η
μ
α
γ
ε
ί
α

τ
η
ς

δ
ι
ο
λ
ί
σ
θ
η
σ
η
ς

Μία μικρή αναδρομή στην ιστορία. Από τότε που υπάρχει η γυναίκα, υπάρχει και ο ολισβος. Κοινώς, το dildo. Το πιο παλιό που έχει βρεθεί είναι νεολιθικό κοκάλινο. Είναι τόσο αρχαία λέξη, που η ετυμολογία της είναι δύσκολη. επικρατεί ότι προέρχεται από το ρήμα ολισθαίνω. Μία συνειρμική σκέψη. Άμα από την πολλή αρχή η έμφαση ήταν στην διολίσθηση, πώς έφτασε να ξεχαστεί και να επικρατήσει η διείσδυση; Μήπως ο κόσμος βρει ξανά την ισορροπία του όταν επικρατήσει ξανά η διολίσθηση και πάει η διείσδυση από κει που 'ρθε με ό,τι έχει στοιχίσει στη γυναίκα μέχρι τώρα σε βία; Άλλωστε η διολίσθηση θέλει και καλή λίπανση, κοινώς ένα υγρό μουνι. Άρα δεν τίθεται θέμα συναίνεσης και βίας όταν μιλάμε γι' αυτή.

Σχόλια χρηστριών

Το Nexus είναι σούπερ. Το συνιστώ ανεπιφύλακτα. Βγαίνει σε δύο μεγέθη. Το μικρότερο είναι εξαιρετικό για πρωκτικό έρωτα. Μην ξεχάσετε να πάρετε μία καλή ζώνη (harness). Αλλιώς είναι λίγο παιδεμός.

Παρακαλούνται οι αναγνώστριες να μας στείλουν φωτό των αγαπημένων τους παιχνιδιών με κάποιο σχόλιο για τη σωστή χρήση και πόσο ωραία περνάνε μ' αυτό.

λεσβιακή μόδα

τα δεδομένα μας

βρίσκεις εύηχο

- α** femme – butch
- β** butch – femme
- γ** έλεος

τα προσωπικά σου αντικείμενα βρίσκονται

- α** στην ανάλογη με τα αξεσουάρ σου τσάντα
- β** στην τσάντα της κολλητής – γκόμενάς σου
- γ** στο σάκο σου

μετά το ντουζ φοράς

- α** τίποτα
- β** το μπουρνούζι σου
- γ** μια πετσέτα

το χειμώνα φοράς

- α** layers και cocktail shoes
- β** φαρδιά καρό πουκάμισα, παντελόνια με τσέπες στο πλάι και ορειβατικά μποτάκια
- γ** ρούχα που μου έχουν δωρίσει οι πρώην, επόμενες και γενικώς

το καλοκαίρι φοράς

- α** φορεματάκια και μπαλαρίνες
- β** φαρδιά T-σερτ, βερμούδες με τσέπες στο πλάι και φυσικά Birkenstock (όχι τα χρωματιστά)
- γ** ρούχα που με κάποιο τρόπο βρέθηκαν στην ντουλάπα σου

κοιμάσαι με

- α** το άρωμά σου
- β** τις κάλτσες σου
- γ** ό,τι έχεις

τα αγαπημένα σου χρώματα είναι

- α** το ροζ
- β** όλα τα σκούρα και το πορτοκαλί
- γ** για ποιο δωμάτιο του σπιτιού;

μπροστά στην ντουλάπα στέκεσαι

- α** πάνω από 30'
- β** περίπου 15'
- γ** 1' – 5'

Αν έχεις περισσότερα Α...

Κινδυνεύεις να χαρακτηριστείς ανεγκέφαλη. Σπαταλάς πάνω από 30' σκεπτόμενη την εξωτερική σου εμφάνιση; ΝΤΡΟΠΗ ΣΟΥ. Το ροζ είναι το χρώμα της τσιχλόφουσας, μα όλες δεν έχουμε μασήσει από μία; Τα ρούχα είναι λέξεις για να ντύσουν το σώμα και εσύ μιλάς για τη θηλυκότητά σου. Είναι ντροπή;

Αν έχεις περισσότερα Β...

Ευτυχώς για σένα, το πορτοκαλί είναι φέτος στη μόδα, είναι λαμπερό, ευκολοσυνδύαστο και καλύπτει την τεμπέλικη συμπεριφορά σου στο θέμα της προσωπικής έκφρασης μέσα από το ντύσιμο. Το στοιχειώδες feminine touch είναι ελκυστικό στο γυναικείο κοινό... Από την άλλη, το καλύτερο αξεσουάρ στη μόδα είναι η αυτοπεποίθηση, αν την έχεις.

Αν έχεις περισσότερα Γ...

Δεν ξέρεις καν την αλφάβητο σε αυτή τη γλώσσα, και όμως η σφαιρική παιδεία ανοίγει ορίζοντες στη ζωή. Η μόδα μπορεί για κάποιες να είναι είδος πολυτελείας, στην πραγματικότητα όμως πρόκειται για την απόλυτη έκφραση κάθε μοναδικότητας. Το τί έχει νόημα και τί δεν έχει νόημα στη ζωή είναι μία προπαγάνδα.

Ερμίνα

Λ Ε Σ Β Ι Β Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Η λεσβιβλιογραφία που ακολουθεί πολύ πιθανόν να μην είναι πλήρης. Καταγράφουμε μερικά από τα βιβλία που κυκλοφόρησαν από το 2000 μέχρι σήμερα, με ελάχιστες εξαιρέσεις για ένα ή δυο βιβλία που κυκλοφόρησαν πιο πριν. Η καταγραφή της λεσβιβλιογραφίας φυσικά και θα συνεχιστεί στις επόμενες διαδρομές.

Ιωάννα

Μ Υ Θ Ι Σ Τ Ο Ρ Η Μ Α

Μόνο γυναίκες, Μάρα Σέη, Εκδ. Κέδρος 2000
Η ερωμένη της, Ντόρα Ρωζέττη, Μεταίχμιο 2005
Το πηγάδι της μοναξιάς, Ράντκλιφ Χολ, Κουκίδα 2003
Η κλέφτρα, Σάρα Γουότερς, Εκδ. Αλεξάνδρεια 2007
Ξαγρυπνώντας, Σάρα Γουότερς, Καστανιώτης 2007
Χείλη σαν βελούδο, Σάρα Γουότερς, Εκδ. Καστανιώτης 2009
Πες μου μια ιστορία, Τζάνετ Γουίντερσον, Εκδ. Μελάνι 2007

Π Ο Ι Η Σ Η

Η έλξη των ομωνύμων, Ανθολογία ομο-ερωτικών ποιημάτων, Εκδ. Οδυσσέα 2005
Σαπούς Σάπφειροι, Ανθολόγιο λεσβιακής ποίησης, Εκδ. Γαβριηλίδης 2001
Τα τραγούδια της Βιλιτώς, (επανεκδοση) Pierre Louÿs, Εκδ. Φαρφουλάς 2008
Μήδειες και Κλυταιμνήστρες, Σταυρούλα Πετρέλλη, Εκδ. Πολύχρωμος Πλανήτης 2008

Β Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α / Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α

Το θανατάδικο, Άλισον Μπέχντελ, Εκδ. Γράμματα 2009
Patricia Highsmith- Ζωή στο σκοτάδι, Andrew Wilson, Εκδ. Νεφέλη 2004
Δυο ζωές, Γερτρούδη και Άλις, Janet Malcolm, Scripta 2008
Γράμματα της Εύας Palmer Σικελιανού στη Natalie Clifford Barney, Λία Παπαδάκη (επιμ.), Εκδ. Καστανιώτης 1995

Δ Ι Η Γ Η Μ Α

Η κορφή, Άρτεμις, (Βραβείο διηγήματος Πολύχρωμος Πλανήτης) στη συλλογή «Πρόσεχε τη στροφή και άλλα διηγήματα», Εκδ. Πολύχρωμος Πλανήτης 2006
Σαν ιερά αρχαία μυστήρια, Ελένη Μπακοπούλου, Περιοδικό «Οδός Πανός», τεύχος 134, Οκτώβριος 2006

Α Ρ Θ Ρ Α / Μ Ε Λ Ε Τ Ε Σ / Δ Ο Κ Ι Μ Ι Ο

- Η φίλη μου κυρία Ντόρα Ρωζέττη*, Ελένη Μπακοπούλου, Περιοδικό «Οδός Πανός», τεύχος 132, Απρίλιος – Ιούνιος 2006 και
Παραλειπόμενα Ντόρας Ρωζέττη, Ελένη Μπακοπούλου, Περιοδικό «Οδός Πανός» τεύχος 133, Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2006
Ο έρωτας είναι θηλυκό: Οι ερωτικές διαφορές και η επίλυσή τους σε μια ελληνική επαρχία, Ελισάβετ Κυρτσόγλου, στο βιβλίο «Όταν οι γυναίκες έχουν διαφορές: Αντιπαραθέσεις και συγκρούσεις γυναικών στη σύγχρονη Ελλάδα», Laurie Kain-Hart, Χριστίνα Βλαχούτσικου (επιμ.), Εκδ. Μέδουσα/Σέλας 2003
Θέλιξις: Δεκαπέντε μελετήματα για τη Σαπφώ, Μαίρη Ι. Γιόση, Δήμητρα Κιούση, Άννα Τάτση (επιμ.), Σμίλη 2004
Ομοφυλοφιλία, μια παγκόσμια ιστορία, Robert Aldrich (επιμ.), Πάπυρος 2008
Ιστορία της σύγχρονης ομοερωτικής λογοτεχνίας, Sonya L. Jones (επιμ.), Εκδ. Πολύχρωμος Πλανήτης 2007
Λούσυ, γύρισα σπίτι!, Τζίλ Κόραλ και *Και έγινα γυναίκα*, Μαρίσα Ναβάρο, στο βιβλίο «Οι παρανομίες του κορμιού: Νέες γυναίκες μιλούν για τα σύγχρονα πρότυπα ομορφιάς», Οφίρα Έντουτ (επιμ.), Εκδ. Καστανιώτης 2002
Το πηγάδι της μοναξιάς: Πολλαπλές αναγνώσεις, Εκδ. ΛΟΑ 2009

Υ.Γ. Προτάσεις για περαιτέρω ενδιαφέρουσα ανάγνωση
(όχι απαραίτητα λεσβιακή ή με ερωτηματικό)

Δοκίμια, Βιρτζίνια Γουλφ, Scripta

Μυρτιώτισσα, Μια παρουσίαση από τον Γιώργο Μπαλούρδο, Γιώργος Μπαλούρδος (επιμ.), Εκδ. Γαβρηλίδης 2002

Σώματα με σημασία: Οριοθετήσεις του «φύλου» στο λόγο, Τζούντιθ Μπάτλερ, Εκκρεμές 2008

lesbian erotica

lover, undercover

Θέλω να τη στήσω πάνω σε ένα τραπέζι από τα καμαρίνια. Να πετάξω όλα τα μπουκαλάκια κάτω με μία κίνηση και να την ξαπλώσω εκεί. Δίπλα στον καθρέφτη. Με όλα τα φώτα αναμμένα. Μ' αυτήν αναμμένη κι εμένα μούσκεμα. Το μουνί της ανοιχτό, άκρη-άκρη στο τραπέζι και βγάζοντας έξω τα δικά μου χείλη, μουσκεμένα και πρησμένα να της τα ακουμπήσω. Να εφαρμόσουν όλα μέσα της. Να της γεμίσω το μουνί. Και μετά να τα ανεβοκατεβάζω εκεί ακριβώς. Το καλύτερό μου. Αυτό που θέλω να κρατήσει ώρες, αλλά που πάντα κρατιέμαι με το ζόρι για να μη χύσω αμέσως. Δεν μπορώ να σκέφτομαι προβατάκια. Δε θέλω. Θέλω να είμαι εκεί και να τη γαμάω.

Να τη βλέπω να δαγκώνεται. Να την ακούω να λαχανιάζει. Να ρίχνω ματιές στον καθρέφτη κι εξαιτίας αυτών που βλέπω και ακούω να τραβιέμαι για να μη χύσω. Να πιάνω πάλι τα χείλη μου και να τα μουσκεύω καλά-καλά. Να τα αισθάνομαι πρησμένα και να της τα ξαναχώνω μέσα της.

Να τα ανεβάξω στην κλειτορίδα της και να τα τραβάω πίσω απότομα. Να τα φέρνω πάνω ακριβώς από την κλειτορίδα της, να της τα ακουμπάω ελάχιστα και με αυτό το ελάχιστο να τα πηγαίνο-

φέρνω πάνω στο λείο κουμπάκι της και να τη βλέπω να πηγαινοέρχεται εκεί ακριβώς που θέλω, για όσο θέλω εγώ, για όσο την ακουμπάω. ΟΚ. Τώρα θα ήταν η ώρα του dildo αλλά ούτε το έχω ούτε θα ήθελα να τρομάξω τη star. Ό,τι έχω είναι αρκετό.

Σκύβω λίγο και πηγαινοφέρνω την άκρη της γλώσσας μου, σκληρή πάνω στο κατακόκκινο κουμπί της. Δε χρειάζεται καν να το ψάξω. Είναι εκεί έξω, πεταγμένο και με κοιτάει. Το χτυπάω μία-δύο τρεις ... πέντε με την άκρη της γλώσσας. Πάω να σηκωθώ μα δυσκολεύομαι γιατί μου έχει αρπάξει τα μαλλιά και με σπρώχνει πίσω στην ίδια θέση. Επιμένω και της φεύγει μια κραυγή. Βάζω τον αριστερό μου δείκτη κάθετο στα χείλη μου και της κάνω αυστηρά «σος» ενώ ταυτόχρονα χώνω δεξί δείκτη και μέσο μέσα της. Υπάκουα δε λέει κιχ.

Ούτε όταν καταλαβαίνει ότι έχω αρχίσει να προσπαθώ να βάλω όλο μου το χέρι μέσα της. Με κοιτάει μες στα μάτια και περιμένει. Ό,τι πω. Ό,τι θέλω εγώ..

Με τη σειρά που θέλω. Τα υγρά υπάρχουν. Δεν πρέπει κανένας να χτυπήσει την πόρτα τώρα. Την ξεκλειδωτή. Αλλά δεν μπαίνει κανείς μέσα στο καμαρίνι της star χωρίς να χτυπήσει. Κι ο αρραβωνιαστικός της; Πώς δεν εμφανίστηκε ακόμη; Μυστήριο. Αλλά αυτήν την απασχολεί πολύ λιγότερο, βλέπω, απ' ό,τι εμένα. Άρα συγκεντρώνομαι στη δουλειά μου. Έχουν μπει τα 4/5 της παλάμης. Αλλά αυτό δεν είναι ικανοποιητικό ούτε για μένα

ούτε για αυτήν.

Πιάνει το χέρι μου και με τα δυο της χέρια και προσπαθεί να το σπρώξει κι άλλο μέσα της. «Όλο» μου λέει. «Μη φοβάσαι. Δεν πονάω. Όλο».

Στήνω τα μπούτια της στο στέρνο μου, περνώ τις γάμπες της πάνω από τους ώμους μου και το αριστερό μου χέρι κάτω από το λαιμό της και σπρώχνω. Με κάθε προσπάθεια όλο και πιο βαθιά μέσα της. Με κάθε κίνηση πλησιάζει ο καρπός μου την είσοδο του κόλπου της. Παίρνω το στόμα μου από το αυτί της, γεμίζω το λαιμό της με δαγκωματιές.

Τώρα τα μάτια μου είναι πάνω από τα δικά της και βυθίζονται μέσα της με το ρυθμό του χεριού μου. Με κοιτάζει με έναν τρόπο που, αν καθόμουν να τον αναλύσω εδώ, τότε και μόνο τότε θα την πρόδιδα και θα την εξέθετα, παρά την όποια αναλυτική παράθεση των απόκρυφων μερών της και να έχω κάνει ή κάνω παρακάτω ...

Τώρα ο κόλπος της κλείνει γύρω γύρω από τον καρπό μου. Είμαι όλη μέσα της. Και η γλώσσα μου βαθιά στο στόμα της. Θέλω να ανοίξω τη γροθιά μου για να τη χαιδέψω εσωτερικά και για να φτάσω όσο πιο μακριά μπορώ, αλλά ξέρω ότι αυτό απαγορεύεται. Στριφογυρνάω τη γροθιά μου μέσα της και αυτή στριφογυρνάει μέσα στην αγκαλιά μου. Μου φιλάει όλο το πρόσωπο και μου ψιθυρίζει πράγματα που δεν πολυπιάνω, χαμένα ανάμεσα σε βογγητά και κραυγούλες.

Πιάνω να πηγαινοφέρνω το χέρι μου μέσα-έξω όσο βίαια μου επιτρέπει η στάση —αυτή η στάση

εμπιστοσύνης— και τη βλέπω να ανοίγει ορθά-νοιχτα τα μάτια της και να με κοιτάει σαν να με βλέπει για πρώτη φορά.

Ποιος ξέρει πού ήταν. Δε με πειράζει καθόλου. Αυτή είναι μία από τις κύριες λειτουργίες του sex. Να σε στέλνει. Να σε πηγαίνει μακριά.

Να φεύγεις. Κι όταν ξαφνικά γυρνάς να λες «κι εδώ ωραία είναι». Τώρα που γύρισε από εκεί που ήταν λέω να αρχίσω να κατεβαίνω. Πάω στο σιλικονάτο μεν, μικρό δε στήθος της. Τη θυμάμαι στην πρώτη της εμφάνιση, την πρώτη φορά που με άφησε με το στόμα ανοιχτό. Εντάξει, ήταν άσθητη, αλλά και τι μ' αυτό...

Ποιος θα το 'λεγε τότε ότι μια μέρα θα τη χαιρόμουν. Και μάλιστα όταν θα ήταν ακόμη πιο ποθητή, καυτή, διάσημη και πετυχημένη.

Πιο γυναίκα, αν και όχι ακόμη εκεί. Χουφτώνω το στήθος της.. και αυτή η πρωτόγνωρη αίσθηση της σιλικόνης με ξενίζει αλλά με φτιάχνει κιόλας.

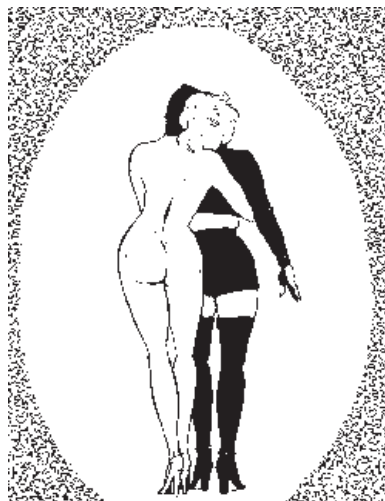
Πιπιλάω τις ρώγες της, κι όταν αυτή μουγκρίζει εξαιτίας αυτού, πιάνω τον εαυτό μου να ξαφνιάζεται γιατί περίμενα ασυνείδητα το στήθος της να είναι λιγότερο ευαίσθητο από όλα τα προηγούμενα στήθη που έχω γευτεί. Πάνω στο τραπεζάκι δεν έχει μείνει πια φιαλίδιο ούτε για δείγμα.

Με τις κλωτσιές και τις χειρονομίες της τα έχει στείλει όλα μακριά. Κάνουμε πολύ θόρυβο, φωνάζει, βογγάει, έχουμε σπάσει διάφορα, αλλά αυτή η περιέργη απομόνωσή μας παραμένει και με παραξενεύει. Ξέρω ότι τη ζηλεύει τρελά ο αρραβωνιάρης της και απορώ πώς δεν έχει ακόμη

εμφανιστεί. Anyway. Όταν το μουνί της βρίσκεται σε απόσταση αναπνοής -στην κυριολεξία- από το στόμα μου, πόσο χρόνο να χαραμίσεις σε τέτοιες άκαιρες σκέψεις; Με το χέρι μου πάντα μέσα της να τη γεμίζει, φτάνω πάνω από το κλειτοριδάκι της. Αυτή τη φορά η γλώσσα μου στέκεται πολύ τρυφερή μαζί της. Κάνοντας τη γλώσσα μου πλατιά και μαλακή, τη γλείφω όσο πιο μακρόσυρτα μπορώ. Μια-δυο-τρεις, εκεί σκυμμένη σαν πιστό σκυλί. Σαν διψασμένο σκυλί, που επιτέλους βρήκε μια υγρή γουρνίτσα να ξεδιψάσει. Ναι όντως. Τι γκαύλα, τι δίψα. Επιτέλους, δροσιά. Δε χορταίνω. Ούτε εγώ, ούτε αυτή. Έχει αρπάξει σφιχτά το κεφάλι μου και το κρατάει εκεί. Αυτή τη φορά δε θα μ' αφήσει να σηκωθώ. Όχι πριν πάρει αυτό που θέλει. Τώρα την πιπιλάω. Την έχω βάλει ανάμεσα στα μπροστινά μου δόντια και τη γλείφω μέσα στο στόμα μου, πίσω από τα δόντια μου. Εκτός από αυτά που καταφέρνω να δω, εκτός από αυτά που ακούω από το στόμα της, το χέρι μου μέσα στο μουνί της δεν του ξεφεύγει επίσης τίποτα. Κάθε σύσπασή της και κάθε αναδίπλωση γίνεται αισθητή σε μένα, από... πρώτο χέρι. Είναι όλα τέλεια. Τώρα ας μπει όποιος θέλει μέσα στο καμαρίνι. Δε σηκώνομαι από δω, δεν το κουνάω ρούπι. Τώρα δεν έχει επιστροφή. Συνεχίζω και τα αισθάνομαι όλα φαρδύτερα, πιο υγρά, πιο άνετα. Το αριστερό της χέρι έχει αφήσει το κεφάλι μου και χτυπάει τον καθρέφτη δίπλα της μέχρι που μένει κολλημένη η παλάμη σε ένα σημείο στον καθρέφτη. Τώρα επι-

κρατεί μια ησυχία που ξέρω τι προμηγνύει. Συνεχίζω στο ρυθμό που μου δίνει, με τη μέση της, με τους μυς μες στον κόλπο της μέχρι που βλέπω τα μάτια της μέσα στον καθρέφτη ορθάνοιχτα και αισθάνομαι το κορμί της να μένει τελείως ακίνητο. Και τότε αισθάνομαι τα κύματα του οργασμού της να με πλησιάζουν ερχόμενα από πολύ μακριά και να με περικυκλώνουν. Τον αισθάνομαι κάτω από τη γλώσσα μου και γύρω από τη χούφτα μου. Ξανά και ξανά και ξανά. Είναι ήσυχη. Αθόρυβη. Σχεδόν μόνη. Θα ανοίξει τα μάτια όταν πια θα αρχίσω να βγάζω από μέσα της το χέρι μου. Μου χαμογελάει, το παίρνει και το φιλάει. Αγκαλιαζόμαστε, μου δίνει ένα πεταχτό φιλή στα χείλη και κατεβαίνει από το τραπέζακι. Ταιριάζει την κοντή φούστα της και τα μακριά καστανά μαλλιά της. Είναι η σειρά της τώρα να βάλει τον δείκτη της κάθετα στα χείλη μου και να περιμένει από μένα ένα καθησυχαστικό νεύμα. Κλείνω τα μάτια μου, για λίγο παραπάνω από το κανονικό, της χαμογελάω και δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα παραπάνω. Βγαίνει πρώτη από το καμαρίνι και κατευθύνεται βιαστικά προς τον αρραβωνιαστικό της. Ανταλλάσσουν ελάχιστες κουβέντες και ένα πεταχτό φιλή. Όταν εγώ βγαίνω από το καμαρίνι, το μόνο που προλαβαίνω να δω απ' όλα αυτά είναι αυτόν πίσω της, να σκουπίζει βιαστικά το στόμα του με την ανάστροφη του χεριού του. Είχαν ήδη αργήσει για τη συνέντευξη...

Έλενα Ρίζου

Κώδικας Da Lika

Για να δούμε... θα καταφέρουμε να «σπάσουμε» τους κώδικες των σύγχρονων λεσβιακών σχέσεων; Και βέβαια! απαντάει η Dr. Da Lika. Η γνωστή ψυχολόγος-ψυχοθεραπεύτρια, ειδικευμένη στη γυναικεία σεξουαλικότητα, είναι εδώ και σας απαντάει, τιμώντας τη Λεσβιακή Ομάδα Αθήνας με τη συνεργασία της.

Τα μαντάτα μαθαίνονται γρήγορα και να 'μαστε με τα πρώτα γράμματα σας στο αγαπημένο μας mac.

Dear Da Lika, - super όνομα! - ψάχνομαι απελπισμένα για sex ΚΑΙ ΜΟΝΟ, τουλάχιστον τον τελευταίο χρόνο (βαρέθηκα τις σχέσεις, κουράστηκα, άι σιχτίρ πια). Ψάχνοντας στα μπαρ, στα καφέ, σε μνήσεις ρέικι κι αφού έχω ξελαρυγγιαστεί για τουλάχιστον ένα τρίμηνο στα μάντρας, σκέφτηκα να ψαχτώ και με αγγελίες. Αφού προσπέρασα όποια αγγελία μιλούσε για ηλιοβασιλέματα, εκδρομές στη

φύση, μουσικά ελληνικά ταξίδια και εκφράσεις τύπου «αναζητώ τον άνθρωπό μου», άρχισα να απαντώ σε όσες μου φαινονταν πως έψαχναν ότι κι εγώ. Ουάου!!! Δεν ήταν και λίγες. Άρχισα να βγαίνω ραντεβού. Σπίτι σου ή σπίτι μου? Παρασκευή με τη Λία, Σάββατο με την Κάτια, Δευτέρα με τη Μαίρη και ... Μόνο μια φορά, κρίμα τη χαρά - το θέμα μου. Το πραγματάκι άρχισε να αλλάζει όταν κλείναμε ραντεβού για το δεύτερο... σεξ κι εκείνες έκαναν τα πρώτα όνειρα-σχέδια για τις διακοπές μας, τα έπιπλα του σπιτιού μας, το σχολείο των παιδιών μας... για μια ζωή μαζί! Εν ολίγοις νούλα το «θέλω» μου! Γι' αυτό και δέχτηκα να συμβιβαστώ με την ιδέα να συμπεριληφθώ στις δυσάρεστες λίστες σας, αναζητώντας μία λύση. Χωρίς πλάκα τώρα. Απαντήστε μου. Είμαι εγώ άτυχη στις ιντερνετικές επιλογές μου; Όχι πως είχα κάποια τύχη με τις άλλες!!! Υπάρχει πρόβλημα με τις γυναίκες και δεν μπορούν να δουν το σεξ έξω από τη σχέση και μάλιστα τη σοβαρή? Pls help.

Η «ου γαρ έρχεται μόνο» - ακολουθεί και η σχέση.

Αγαπητή μου, βλέπω παρουσιάζετε κενά και σοβαρότατες ελλείψεις περί της γυναικείας φύσης. Ένα κατεβατό συγγράμματα μιλάνε για την ορμόνη η οποία ευθύνεται για την ανάγκη των γυναικών για σχέση αμέσως μετά το σεξ! Ονομάζεται αντι-σεξοτριβόλη. Είναι τρομακτικό. Το ξέρω. Η περίπτωση σας μάλλον έγκειται στο 5,6% των γυναικών που, λόγω δυσλειτουργίας της υπόφυσης, αδυνατεί να εκκρίνει τη συγκεκριμένη ορμόνη. Σας προτείνω υπομονή μέχρι τα 40-45 που τα όποια αντισώματα του οργανισμού στην αντι-σεξοτριβόλη καταστρέφονται και θα μπορέσετε επιτέλους να απολαύσετε μια υγιή σχέση - sex not included.

Καημός no1. Και ξεκινάω πάραυτα. Γιατί όταν πάω σε ένα μπαρ και βλέπω μία γυναίκα που μου αρέσει και καταλαβαίνω πως της αρέσω κι εγώ και προσπαθώ να την πλησιάσω (αυτή όχι, αλλά πολύ θα το ήθελε αν της το επέτρεπε ο εγωισμόναρκισσισμός της) συμβαίνουν τρελά πράγματα;

Εξηγούμαι: προχθές ήμουν σε ένα lesbian club και πίνω ποτό με παρεάκι. Πίνω μια γουλιά από τη μπόμπα μου και νιώθω βλέμμα καρφωμένο πάνω μου. Γυρνάω και βλέπω δύο υπέροχα πράσινα μάτια να με κοιτάνε με λαγνεία! Οποία χαρά μου! Το λιγότερο που μπορούσα να κάνω είναι να της το ανταποδώσω με αναλόγου ύφους βλέμμα εις τη νιοστή! Τόσο μου άρεσε. «Μου έφτιαξε τη νύχτα». Αρχίζω να ψιλοχορεύω... το πιάνει και ακολουθεί κι αυτή. Ωραία είπα, καλά πάμε. Αφού ξαναπίνω μια γουλιά και παίρνω το ύφος μου το «λάγνο - αλλά δεν τρελαίνομαι κι όλας», τη βλέπω να σκύβει, να ψιθυρίζει κάτι στην παρέα της και όλες μαζί να με κοιτάνε χαμογελώντας και γνέφοντας καταφατικά...

Για μένα σκέφτηκα θα λένε και προς στιγμή ένιωσα λίγο Famous Grouse. Ως εδώ καλά, πολύ καλά είπα, αφού έχω και την έγκριση των φιλενάδων της! Και ναι να προσθέσω μαζί με το Famous και ένα Underberg - και το κέφι συνεχίζεται!... ΑΜ ΔΕ...

Παρατηρώ πως το ποτό της τελειώνει. Παίρνω ένα καινούργιο, μαζεύω όλο το θάρρος-θράσος μου και πλησιάζω, ελπίζοντας να μη συμβεί ότι και τις προηγούμενες φορές σε ανάλογες περιπτώσεις. Πηγαίνω δίπλα της χαμογελώντας, συστήνομαι και της προσφέρω το ποτό. ΚΑΙ ΝΑΙ ΞΑΝΑΣΥΜΒΑΙΝΕΙ. Η τύπισσα, που όλο το βράδυ δεν ξεκόλλαγε το βλέμμα της από πάνω μου, απλά παίρνει το ποτό και μου γυρνάει την πλάτη!!! Οι φίλες της δε, με κοιτάζουν με ύφος "χάσου από μπροστά μας", έτοιμες να με πλακώσουν στα χαστούκια! Τα έχασα πάλι. Το λιγότερο που

μπορώ να πω. Και για να μη μακρηγορώ άλλο-φαντάζομαι το θέμα θα είναι γνωστό και σε σας-τι τις πιάνει όλες (ή σχεδόν όλες) κι εκεί που σε καμακώνουν όλο το βράδυ κι έχουν παρατηρήσει μέχρι και τι εσώρουχα φοράς, όταν πας να τους μιλήσεις, δε σε ξέρω δε σε είδα, κοινώς κόβουν λάσπη;;;

Καημός no2 Γιατί τα ποτά σε όλα τα λεσβιάδικα είναι μπόμεπες και η μουσική που βάζουν είναι μεγαλύτερο βεληνεκούς μπόμπα, που σε στέλνει αδιάβαστη στο σύμπαν κι ενώ εσύ απλά θέλεις να χορέψεις εδώ και τώρα πίνοντας, σου βγαίνει να θέλεις να "hung the dj, hung the dj" ... και το φως; Ποιο φως δηλαδή; Σκοτάδι πίσσα. Να μη μπορείς, όχι καμάκι να κάνεις, αλλά να μην ξέρεις αν μιλάς σε φίλη σου ή στη... σερβιτόρα.

Η "I shot the dj" (but I said it was self defence)

Καημός no1. Είναι κομπλεξικές, εγωπαθείς νάρκισσοι και οι φίλες τους ζηλιάρες.

Καημός no2. Σας προτείνουμε τα πάρτυ της Λεσβιακής Ομάδας Αθήνας. Simply the best.

ΥΓ. Και μην περιμένετε να σας απαντήσει σε όλα σας τα προβλήματα η Dr. Da Lika ... Πιείτε και κάνα καφέ με καμιά φίλη σας. "That's why friends are for!"

E-mail επικοινωνίας: Dr.da_lik@hotmail.com

«Σεξουαλικότητες και Πολιτική»

Το ακόλουθο κείμενο διαβάστηκε από την Αυτόνομη Ομάδα Ομοφυλόφιλων Γυναικών, στο συνέδριο του ΑΚΟΕ στις 7 Νοεμβρίου 1982. Δεν περιμέναμε βέβαια να μας συγχαρούν για τις απόψεις μας, όμως η αντίδραση που ακολούθησε μας άφησε κατάπληκτες κι εξαγριωμένες. Μας αποκάλεσαν έξαλλες, ακραίες, και...φασιστρίες!

Αν κάποιος είχε σηκωθεί και αναγγείλει θριαμβευτικά "Το Μέλλον είναι Μαρξιστικό", ασφαλώς θα τον είχαν κάνει θεό. "Το Μέλλον είναι θηλυκό", όμως--αυτό πιά μυρίζει φασισμό...

Η αντίδραση αυτή σ'ένα σύνθημα που σ'άλλες χώρες έχει γίνει πια ψωμάτι, δείχνει ξεκάθαρα πόσο πίσω βρισκόμαστε σαν χώρος ανεπτυγμένων ιδεών και κινημάτων. Δεν πειράζει--μας είναι γνωστό πως οι λεσβίες φεμινίστριες πάντα προπορεύονται στην ανάπτυξη ενός τέτοιου χώρου, και πάντα κατακεραυνώνονται. Βλέπουμε μιά τέτοια αντίδραση σαν ένδειξη της τρομάρας που υπάρχει στις ψυχούλες των "προοδευτικών" αδελφών μας γιατί κάπου αρχίζουν και συνειδοτοποιούν πως τα πράγματα αλλάζουν και πως όντως το μέλλον είναι θηλυκό. Σαν τέτοια, τη δεχόμαστε λοιπόν με χαρά.

Απόψε, επιτέλους, σ'αυτό τό συνέδριο θ'άκουστούν και δύο λόγια για τή γυναικεία σεξουαλικότητα που μέχρι τώρα έχει περάσει απαρατήρητη. Είμαστε γυναίκες, μας ενδιαφέρουν οι γυναίκες κι απευθυνόμαστε στις γυναίκες.

Μέχρι σήμερα ή γυναικεία σεξουαλικότητα έχει δοθεί μέσα από τήν έτεροφυλόφιλη σχέση, δηλαδή, σαν εξάρτημα τής άντρικης σεξουαλικότητας. Η γυναίκα δέν θεωρείται να έχει δικές της σεξουαλικές ανάγκες, υπάρχει μόνο για να εκπληρώνει τις άντρικές, και μέσα από τήν ικανοποίηση του άντρα πιστεύεται ότι βρίσκει εκείνη και τή δικιά της.

Θεωρείται απαράδεκτο πως ή γυναίκα έχει ένα δικό της κορμί, έναν ολότελα δικό της έρωτισμό, που μπορεί να εκφραστεί χωρίς τόν άντρα. Τόσο περασμένο είναι μέσα μας αυτό, που έχει φτάσει ή έτεροφυλόφιλη σεξουαλικότητα να θεωρείται δεδομένη. Αυτό δέν είναι τυχαίο. Η γυναίκα πειθαναγκαστικά έφτασε να εξαρτάται από τόν άντρα, να είναι δηλ. έτεροφυλοφιλη. Κι αυτό έπειδή ο άντρας τήν έχει απόλυτα ανάγκη. Χωρίς αυτή δέν θά υπήρχε ζωή πάνω στόν πλανήτη. Όχι μόνο δέν θά υπήρχε αναπαραγωγή, αλλά ούτε και θά εκπληρώνονταν όλες εκείνες οι λειτουργίες πάνω στις όποιες στηρίζεται ή κοινωνία και τις όποιες πάντα εκπληρώνει ή γυναίκα δωρεάν και μάλιστα με τήν αίσθηση του καθήκοντος προς τόν άντρα.

Με λίγα λόγια, πάνω στην καταδυνάστευση τής γυναικείας σεξουαλικότητας έχει στηριχτεί ολόκληρο τό σημερινό κοινωνικό κατασκεύασμα, που είναι καθαρά άνδροκρατικό.

Η σεξουαλικότητα λοιπόν ταυτίστηκε με τήν αναπαραγωγή, δηλαδή, με τή διεύδυση.

Δέν έχουμε παρά νά ρίξουμε μιά αναλυτική ματιά στήν Ιστορία τής ανθρωπότητας γιά νά δοῦμε πῶς ἡ γυναίκα ἀναγκάστηκε νά γίνει ἑτεροφυλόφιλη. Ἡ ἑτεροφυλοφιλία δέν εἶναι παρά μιά καταναγκαστική μορφή σεξουαλικότητας. Σ'αυτό χρησίμεψε καί ἐξακολουθεῖ νά χρησιμεύει ἡ τρομακτική ἀσκησιολογική καί σωματική βία ἐνάντια στή γυναίκα ἀπό τόν άντρα, μιά βία μέ χίλια πρόσωπα. Ὁ βιασμός, οἱ κλειτοριδεκτομές, οἱ ζῶνες ἀγνότητας, τό ράφιμο τοῦ αἰδοίου, οἱ φόννοι γιά μοιχεία, οἱ ξυλοδαρμοί, οἱ συζυγοκτονίες, ἡ νομική κατωτερότητα τής γυναίκας καί ἡ νομική καταδίωξη της, ἡ ἱατρική, ψυχιατρική, παραψυχιατρική βία, τό κυνήγι ὄλων ἐκεῖνων τῶν γυναικῶν πού τόλμησαν νά εἶναι διαφορετικές, (ἀρα ἀφύσικες), ἐξευτελισμός τής γυναίκας στήν πορνεία καί τήν πορνογραφία, ἀκόμα καί αὐτή ἡ σεξουαλική ἐπανάσταση, ὅλα ἀποσκοποῦν στό νά δαμαστεῖ καί νά ἐξουδετερωθεῖ ἡ σεξουαλικότητά μας.

Μέ ποιά λογική λοιπόν μπορεί να θεωρηθεί φυσιολογική μιά συμπεριφορά, πού έχει επιβληθεί μέ τέτοια δλοκληρωτική επέμβαση; Πού είναι λοιπόν ή επιλογή τής ετεροφυλόφιλης γυναίκας;

Ή λεσβιακή σεξουαλικότητα έρχεται να άμφισβητήσει καί να καταρίψει τή "φυσικότητα" τής ετεροφυλόφιλης σεξουαλικότητας. Γιατί πολύ άπλā ή λεσβιακή έπιθυμία σημαίνει άρνηση τοῦ άντρα, τοῦ κοινωνικοῦ γυναικειου ρόλου, άρνηση όλων τών άξιων καί τών πρακτικων, πού στηρίζουν τό σύστημα τής πατρι-αρχικής, πυρηνικής οίκογένειας καί παραπέρα τοῦ άνδροκρατικοῦ συστήματος. Αυτό είναι τό σημαντικότερο στοιχείο πού κάνει τό λεσβιασμό επικίνδυνο. Γι'αυτό καί καταδικάζεται όχι μόνο άπό τά κόμματα καί τό κράτος, άν καί τουλάχιστον επίσημα θεωρείται άνύπαρκτη, μιά καί δέν υπάρχει νόμος πού να μάς άναφέρει, αλλά κι άπό τίς πιό προοδευτικές (!) πολιτικές δυνάμεις.

Ή λεσβιακή σεξουαλικότητα δέν είναι άπλā καί μόνο ή έπιλογή μιās άλλης γυναίκας, αλλά μιά πολιτική θέση. Είναι ή καθαυτή γυναικεία σεξουαλικότητα όταν ή γυναίκα διαλέγει, όταν έχει τή δυνατότητα να διαλέξει. Τής δίνει τό χαμένο της έρωτισμό, τή συναισθηματική της συνοχή, την ψυχολογική της ίσορροπία.

Ή λεσβιακή ύπαρξη έσωκλείει μέσα της τή δυνατότητα μιās διαφορετικής πραγματικότητας, πού δέ δέχεται τή βία καί τήν ύποταγή. Γιατί ξέρει ότι: "Ή ένεργητικότητα στή γυναίκα παρεκκλίνει έξαιτίας τής άρνησης τής σεξουαλικότητας της σ'ένα συνεχές καί τελικά άμετάκλητο σύστημα καταστολής". Ό λεσβιασμός πετυχαίνει τήν άρση τής θέσης αυτής καί έπιτυγχάνει να δώσει μιά καινούργια ώθηση στίς κοινωνικές σχέσεις, μιά καινούργια όπτική γωνία στό πώς οι γυναίκες θά άντιμετωπίζουν γυναίκες, χωρίς τήν άμεση παρεμβολή τοῦ άντρα, πού διαστρεβλώνει καί κάνει άνταγωνιστικές τίς σχέσεις μεταξύ τών γυναικων.

Ξεφεύγοντας ή λεσβία άπό τήν καθιερωμένη εικόνα τής κοινωνικά άποδεκτης γυναίκας δίνει μιά καινούργια ένταση, σχήμα καί δομή στίς κοινωνικές συγκρούσεις καί ιδιαίτερα στή σύγκρουση τών γυναικων μέ τούς άντρες, πού ένισχύουν καί διαιωνίζουν αυτή τήν κατάσταση προς όφελός τους.

Ή λεσβία ζώντας μόνο μέ γυναίκες δέ σημαίνει πώς άπομονώνεται άπό τόν ύπόλοιπο κόσμο, άπλā ένεργοποιείται καί άντλεί δύναμη, ιδέες για να άντιμετωπίσει καί να παλέψει αυτό τόν κόσμο.

Ή λεσβία έχοντας τή γυναίκα στό κέντρο τοῦ σύμπαντός της άποδεσμεύεται. Μένει έλεύθερη να βρεί τό πραγματικό της πρόσωπο, τόν πραγματικό της έαυτό, ν'άνακαλύψει τόν κόσμο γύρω της καί να τόν ξαναφτιάξει άπ' τήν αρχή. Ή λεσβία προσπαθεί να φέρει στο φώς τίς πραγματικές αίτίες καταπίεσης όλων τών γυναικων ξεσκεπάζοντας μιά δλοκληρη ιστορία γυναικείας ζωής καί δημιουργίας, τόσο καλά διαστρεβλωμένης άπό τούς άντρες: να δημιουργήσει ένα κόσμο ίσοτιμο, έλεύθερο, χωρίς κοινωνικές, ταξικές, φυλετικές, ή άτι άλλο, διακρίσεις, πού θ'άφήγει έλεύθερα τά γυναικεία συναισθήματα να εκφραστοῦν, γιατί πολύ άπλā ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΘΗΛΥΚΟ.

A.O.O.Γ.

συνταγές

η δεσβιακή ομάδα αδίννας

δανοάρει

LESVIOROVA

absolutely

fine

vodka

95% alc.

& προτείνει

Hot & Wild Lesbian Cocktail

2 μέρη βότκα Lesviorova

1 μέρος cointreau

1 δαχτυλίδι martini bianco

3 σταγόνες tabasco

*Ανακατέψτε καλά και συμπληρώστε με ζερά φράουδα,
σερβίρετε σε γυάλινο ποτήρι με λίγο θρυμματισμένο πάγο
...& στην υγεία μας*